

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1221/2009/EK RENDELETE

(2009. november 25.)

a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről és a 761/2001/EK rendelet, a 2001/681/EK és a 2006/193/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Szerződés 2. cikke előírja, hogy a Közösség feladata többek között az egész Közösségben a fenntartható növekedés előmozdítása.
- (2) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ a vállalkozásokkal folytatott együttműködés és partnerség javítását a környezeti célkitűzések teljesítésében stratégiai fontosságú szerepet betöltő megközelítésként határozza meg. Ennek lényegi részét képezik az önkéntes kötelezettségvállalások. Ezért szükséges a Közösség környezetvédelmi vezetési és

hitelesítési rendszerében (EMAS) való szélesebb körű részvétel elősegítése, valamint a szervezeteket arra ösztönző kezdeményezések kidolgozása, hogy ezzel összefüggésben független szakértők által szigorúan hitelesített, környezeti vagy fenntartható fejlődési teljesítményükről szóló jelentéseket tegyenek közzé.

- (3) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program félidős értékeléséről szóló, 2007. április 30-i bizottsági közlemény elismeri, hogy szükség van az ipar számára kidolgozott és önkéntes alapon alkalmazandó eszközök működésének javítására, valamint, hogy ezek az eszközök komoly lehetőségeket hordoznak, de még nem teljesen kidolgozottak. Felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül ezeket az eszközöket, hogy elősegítse a nagyobb arányú részvételt és csökkentse az alkalmazásukkal járó adminisztratív terheket.
- (4) A fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló, 2008. július 16-i bizottsági közlemény elismeri, hogy az EMAS segíti a szervezeteket abban, hogy a környezeti hatások csökkentésével és a források hatékonyabb felhasználásával optimalizálják termelési folyamataikat.
- (5) A környezetvédelem terén közösségi szinten kidolgozott jogi eszközökre vonatkozó átfogó megközelítés kialakításának előmozdítása érdekében a Bizottságnak és a tagállamoknak át kell gondolniuk, hogy hogyan vehető figyelembe az EMAS keretében történő nyilvántartásba vétel a jogszabályok kidolgozásában, illetve hogyan használható az a jogszabályok végrehajtásában. Ezen túlmenően – annak érdekében, hogy növeljék az EMAS vonzerejét a szervezetek számára – közbeszerzési szakpolitikáikban figyelembe kell venni az EMAS-t, illetve – adott esetben – a vállalkozási- és szolgáltatási szerződések teljesítési feltételeinek meghatározásánál az EMAS-t vagy más egyenértékű környezetvédelmi vezetési rendszert kell alapul venniük.

⁽¹⁾ A 2009. február 25-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 120., 2009.5.28., 56. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. április 2-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. október 26-i véleménye.

⁽⁴⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

- (6) A szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló, 2001. március 19-i 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 15. cikke előírja a Bizottság számára, hogy felülvizsgálja az EMAS-t a működése során szerzett tapasztalatok fényében, és szükség esetén megfelelő módosításokat javasoljon az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (7) A 761/2001/EK rendelet értelmében alkalmazott környezetvédelmi vezetési rendszerek, többek között az EMAS bizonyította hatékonyságát a szervezetek környezeti teljesítményének javítása terén. Szükség van azonban a rendszerben részt vevő szervezetek számának növelésére annak érdekében, hogy a környezeti állapot javításában jobb általános hatás legyen elérhető. Ennek érdekében az említett rendelet végrehajtása során szerzett tapasztalatokat arra kell felhasználni, hogy az EMAS még nagyobb mértékben tudja javítani a szervezetek általános környezeti teljesítményét.
- (8) A szervezeteket ösztönözni kell, hogy önkéntes alapon vegyenek részt az EMAS-ban, amivel előnyre tehetnek szert a hatósági ellenőrzés, a költségtakarékosság és a nyilvánosságban róluk kialakuló kép révén, feltéve, hogy bizonyítani tudják környezeti teljesítményük javulását.
- (9) Az EMAS-t a Közösség területén és azon kívül is hozzáférhetővé kell tenni valamennyi, a környezetre hatást gyakorló szervezet számára. Az EMAS-nak eszközöket kell biztosítani a szervezetek számára a hatások kezeléséhez és általános környezeti teljesítményük javításához.
- (10) A szervezeteket, különösen a kis szervezeteket, ösztönözni kell az EMAS-ban való részvételre. Részvételüket az információhoz, a meglévő támogatási forrásokhoz és a közintézményekhez való hozzáférés elősegítésével és segítségnyújtási intézkedések létrehozásával vagy támogatásával kell előmozdítani.
- (11) Az egyéb környezetvédelmi vezetési rendszert alkalmazó, de az EMAS-ra áttérni szándékozó szervezetek számára az áttérést a lehető legkönnyebbé kell tenni. Figyelembe kell venni az egyéb környezetvédelmi vezetési rendszerekhez való kapcsolódásokat.
- (12) Az egy vagy több tagállamban telephellyel rendelkező szervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy egyetlen egységes nyilvántartásba vételi eljárásban vetessék nyilvántartásba akár valamennyi, vagy meghatározott számú telephelyüket.
- (13) Meg kell erősíteni azokat a mechanizmusokat, amelyek révén megállapítható az, hogy egy szervezet megfelel-e a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásoknak, azzal a céllal, hogy hitelesebbé váljon az EMAS és különösen, hogy a tagállamok számára lehetővé váljon a nyilvántartásba vett szervezetek adminisztratív terheinek csökkentése dereguláció vagy szabályozási könnyítés révén.
- (14) Az EMAS végrehajtási folyamata magában foglalja az adott szervezet munkavállalóinak és dolgozóinak bevonását, mivel így növekszik a munkahelyi elégedettség, illetve gyarapszik a környezetvédelmi kérdésekkel kapcsolatos ismeret, amit a munkahelyi környezeten kívül is hasznosítani lehet.
- (15) Az EMAS-logót olyan vonzó kommunikációs és marketing eszközzé kell tenni a szervezetek számára, amely növeli a vásárlók és az érdekelt felek EMAS-szal kapcsolatos tudatosságát. Az EMAS-logó használatára vonatkozó szabályokat egyszerűsíteni kell egyetlen egységes logó alkalmazásával, illetve a meglévő korlátozásokat meg kell szüntetni, kivéve a terméken és a csomagoláson való elhelyezéssel kapcsolatosakat. Nem állhat fenn a környezetvédelmi termék címkékkel való összetéveszthetőség veszélye.
- (16) Az EMAS-ban való nyilvántartásba vétel költségeit és díjait ésszerű szinten kell tartani, és annak arányosnak kell lennie a szervezet nagyságával és az illetékes testületek által elvégzendő munka mennyiségével. A Szerződés állami támogatásra vonatkozó szabályai sérelme nélkül fontolóra kell venni kivételek vagy díjcsökkentések lehetővé tételét a kis szervezetek számára.
- (17) A szervezeteknek rendszeresen környezetvédelmi nyilatkozatot kell kidolgozniuk és azt a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenniük, amelyben tájékoztatják a közvéleményt és más érdekelt feleket a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásoknak való megfelelésükről, illetve környezeti teljesítményükről.
- (18) Az információk relevanciája és összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében a szervezet környezeti teljesítményében elért javulásra vonatkozó jelentésnek megfelelő, legjobb referenciaértékeket és skálákat alkalmazó, a folyamat és a termék szintjén a kulcsfontosságú környezetvédelmi területekre összpontosító általános és ágazatspecifikus mutatókon kell alapulnia. Mindez segíti a szervezeteket abban, hogy környezeti teljesítményüket különböző jelentéstételi időszakok tekintetében és más szervezetek környezeti teljesítményével összehasonlíthassák.

⁽¹⁾ HL L 114., 2001.4.24., 1. o.

- (19) Olyan referenciadokumentumokat kell kidolgozni a tagállamok közötti információcsere és együttműködés révén, amelyek magukban foglalják az egyes ágazatok legjobb környezetvédelmi vezetési gyakorlatát és környezeti teljesítménymutatóit. Ezek a dokumentumok segítik a szervezeteket abban, hogy jobban összpontosíthassanak egy adott ágazat legfontosabb környezetvédelmi szempontjaira.
- (20) A termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ az akkreditációt nemzeti és európai szinten szervezi, illetve felállítja az akkreditáció átfogó kereteit. Ez a rendelet a szükséges mértékben kiegészíti az említett szabályokat, miközben figyelembe veszi az EMAS-rendszer sajátosságait, mint például annak szükségességét, hogy az érintett felek, különösen a tagállamok felé megvalósuljon a rendszer magas szintű hitelessége és – adott esetben – specifikusabb szabályokat állapít meg. Az EMAS-ra vonatkozó rendelkezések biztosítják és folyamatosan fejlesztik a környezetvédelmi hitelesítők szakmai tudását a független és pártatlan akkreditálási vagy engedélyezési rendszer és továbbképzés, illetve a tevékenységük megfelelő felügyelete révén, és így garantálják az EMAS-ban részt vevő szervezetek átláthatóságát és hitelességét.
- (21) Amikor egy tagállam úgy dönt, hogy az EMAS vonatkozásában nem alkalmazza az akkreditálást, a 765/2008/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni.
- (22) A promóciós és támogató tevékenységeket a tagállamoknak és a Bizottságnak egyaránt végeznie kell.
- (23) A Szerződés állami támogatásokra vonatkozó szabályainak sérelme nélkül, a tagállamoknak olyan ösztönzőket kell bevezetniük a nyilvántartásba vett szervezetek számára, mint például az ipar környezeti teljesítményének javítását szolgáló programok keretében rendelkezésre álló támogatás vagy adókedvezmény, feltéve, hogy a szervezetek bizonyítani tudják környezeti teljesítményük javulását.
- (24) A tagállamoknak és a Bizottságnak a szervezetek – különösen a kis szervezetek – EMAS-ban való fokozottabb részvételét célzó egyedi intézkedéseket kell kidolgoznia és végrehajtania.
- (25) E rendelet harmonizált alkalmazásának biztosítása céljából egy prioritási program alapján a Bizottságnak az e rendelet által érintett területen ágazati referenciadokumentumokat kell kidolgoznia.
- (26) E rendeletet szükség esetén a hatálybalépését követő öt éven belül felül kell vizsgálni a szerzett tapasztalatok fényében.
- (27) Ez a rendelet a 761/2001/EK rendelet helyébe lép, amelyet ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (28) A szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásával kapcsolatos útmutatásról szóló, 2001. szeptember 7-i 2001/680/EK bizottsági ajánlás ⁽²⁾ és a szervezeteknek a környezetvédelmi teljesítménymutatók kiválasztása tekintetében a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásával kapcsolatos útmutatásról szóló, 2003. július 10-i 2003/532/EK bizottsági ajánlás ⁽³⁾ alkalmazását be kell szüntetni, mivel azok hasznos elemeit átemelték az őket felváltó ezen rendeletbe.
- (29) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen az egységes hiteles rendszer létrehozását, valamint az eltérő nemzeti rendszerek kialakulásának elkerülését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a javasolt intézkedés léptéke és hatása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (30) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ összhangban kell elfogadni.
- (31) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy eljárásokat állapítson meg az illetékes testületek szakértői értékelésére, hogy ágazati referenciadokumentumokat dolgozzon ki, hogy elismerje a meglévő környezetvédelmi vezetési rendszereket vagy azok részeit, amennyiben azok teljesítik e rendelet megfelelő követelményeit, valamint módosítsa az I–VIII. mellékletet. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és a rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (32) Mivel e rendelet megfelelő működési keretének biztosításához bizonyos időre van szükség, e rendelet hatálybalépését követő 12 hónapos időszakban a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy módosítsák az akkreditálási testületek és az illetékes testületek által az e rendelet megfelelő rendelkezései szerint követett eljárásokat. E 12 hónap folyamán az akkreditálási testületek és az illetékes testületek jogosultak továbbra is a 761/2001/EK rendelet értelmében létrehozott eljárásokat alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

⁽²⁾ HL L 247., 2001.9.17., 1. o.

⁽³⁾ HL L 184., 2003.7.23., 19. o.

⁽⁴⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽¹⁾ HL L 218., 2008.8.13., 30. o.

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél

Létrejön a Közösségen belüli vagy kívüli szervezetek önkéntes részvételét lehetővé tevő közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer, a továbbiakban: EMAS.

Az EMAS célja, hogy a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv fontos eszközeként elősegítse a szervezetek környezeti teljesítményének folyamatos javítását a szervezetek saját környezetvédelmi vezetési rendszerének kialakítása és alkalmazása, az ilyen rendszerek teljesítményének szisztematikus, objektív és rendszeres időközönkénti értékelése, a környezeti teljesítményre vonatkozó tájékoztatás, a nyilvánossággal és más érdekelt felekkel folytatott nyílt párbeszéd, valamint a szervezetek munkavállalóinak aktív bevonása és megfelelő képzése révén.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „környezeti politika”: egy szervezet környezeti teljesítményére vonatkozó, a felső vezetés által hivatalosan kifejezett átfogó szándékait és irányát jelenti a környezetvédelem terén, beleértve az összes vonatkozó környezetvédelmi jogi előírás betartását, valamint a környezeti teljesítmény folyamatos javítása iránti elkötelezettséget. Keretet biztosít a környezeti fellépésekhez és a környezeti célok és célkitűzések meghatározásához.
2. „környezeti teljesítmény”: a szervezet vezetésének környezeti tényezőkkel kapcsolatos, mérhető eredményei;
3. „a jogszabályok betartása”: a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírások – köztük az engedélyezési feltételek – maradéktalan teljesítése;
4. „környezeti tényező”: a szervezet tevékenységeinek, termékeinek vagy szolgáltatásainak olyan eleme, amely hatással van, vagy hatással lehet a környezetre;
5. „jelentős környezeti tényező”: olyan környezeti tényező, amely jelentős környezeti hatással jár vagy járhat;
6. „közvetlen környezeti tényező”: a szervezet saját tevékenységeihez, termékeihez vagy szolgáltatásaihoz kapcsolódó olyan környezeti tényezők, amelyek felett a szervezet közvetlen irányítási ellenőrzéssel rendelkezik;
7. „közvetett környezeti tényező”: a szervezet harmadik felekkel folytatott interakciójából eredő környezeti tényező, amelyet egy szervezet ésszerű mértékig befolyásolhat;
8. „környezeti hatás”: a környezet bármilyen – akár kedvező, akár kedvezőtlen – változása, amely részben vagy egészben a szervezet tevékenységéből, termékeiből vagy szolgáltatásaiából ered;
9. „környezeti állapotfelmérés”: a szervezet tevékenységeivel, termékeivel és szolgáltatásaival kapcsolatos környezeti tényezők, környezeti hatások és a szervezet környezeti teljesítményének kezdeti átfogó elemzése;
10. „környezeti program”: a környezeti célok és célkitűzések elérése érdekében bevezetett vagy előirányzott intézkedések, felelősségi körök és eszközök leírása, továbbá a környezeti célok és célkitűzések elérésének határideje;
11. „környezeti cél”: a környezeti politikából eredő, átfogó környezeti cél, amelynek elérését egy szervezet tűzte ki maga elé, és amelyet, ha lehetséges, számszerűsítene;
12. „környezeti célkitűzés”: a szervezet egészére vagy annak részeire vonatkozó részletes teljesítménykövetelmény, amely a környezeti célokból ered, s amelyet a környezeti célok elérése érdekében kell meghatározni és teljesíteni;
13. „környezetvédelmi vezetési rendszer”: az általános vezetési rendszer része, amely magában foglalja a szervezeti felépítést, a tervezési tevékenységeket, a felelősségi köröket, az eljárásokat, a környezeti politika kidolgozásának, bevezetésének, megvalósításának, vizsgálatának és fenntartásának folyamatait és eszközeit, valamint a környezeti tényezők kezelését;
14. „legjobb környezetvédelmi vezetési gyakorlat”: a szervezetek által az érintett ágazatban környezetvédelmi vezetési rendszer leghatékonyabb végrehajtási módja, amely az adott gazdasági és technikai körülmények mellett a legjobb környezeti teljesítményt eredményezi;
15. „jelentős változás”: a szervezet működésében, felépítésében, igazgatásában, eljárásaiban, tevékenységeiben, termékeiben vagy szolgáltatásaiban bekövetkező bármely változás, amely jelentős hatással van vagy lehet a szervezet környezetvédelmi vezetési rendszerére, a környezetre vagy az emberi egészségre;
16. „belső környezetvédelmi ellenőrzés”: a szervezet környezeti teljesítményének, a környezet védelmét szolgáló vezetési rendszerének és eljárásainak szisztematikus, dokumentált, rendszeres és objektív értékelése;
17. „ellenőr”: a szervezethez tartozó személy vagy személyek csoportja, vagy a szervezeten kívüli természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a szervezet nevében jár el és különösen az alkalmazott környezetvédelmi vezetési rendszer értékelését végzi, illetve megállapítja a szervezet környezeti politikájának és programjának való megfelelést, beleértve a környezetre alkalmazandó jogi előírásoknak való megfelelést is;

18. „környezetvédelmi nyilatkozat”: a nyilvánosság és egyéb érdekelt felek számára nyújtott átfogó tájékoztatás egy szervezetrel kapcsolatosan a következőkről:
- felépítés és tevékenységek;
 - környezeti politika és környezetvédelmi vezetési rendszer;
 - környezeti tényezők és hatások;
 - környezeti program, környezeti célok, célkitűzések;
 - környezeti teljesítmény, illetve a hatályos környezetvédelmi jogi előírásoknak való megfelelés a IV. mellékletben meghatározottak szerint.
19. „frissített környezetvédelmi nyilatkozat”: átfogó tájékoztatás a nyilvánosság és más érdekelt felek részére, amely a legutóbbi érvényesített környezetvédelmi nyilatkozat frissítéseit is tartalmazza a szervezet környezeti teljesítményéről és az alkalmazandó környezetvédelmi jogi kötelezettségeknek való megfelelésről a IV. mellékletben meghatározottak szerint;
20. „környezetvédelmi hitelesítő”:
- a 765/2008/EK rendeletben meghatározott megfelelőségértékelő testület, vagy ezen testületek egyesülése vagy csoportja, amelyek e rendeletnek megfelelően akkreditációban részesültek; vagy
 - természetes vagy jogi személy, illetve az ilyen személyek egyesülése vagy csoportja, amely a hitelesítés és érvényesítés végrehajtására feljogosító engedélyt szerzett ezzel a rendelettel összhangban;
21. „szervezet”: a saját funkciókkal és igazgatással rendelkező, Közösségen belüli vagy kívüli társaság, vállalat, cég, vállalkozás, hatóság vagy intézmény, vagy ezek része, vagy kombinációja, függetlenül attól, hogy jogi személyiséggel rendelkezik-e, illetve a közjog vagy a magánjog alá tartozik-e;
22. „telephely”: a szervezet irányítási ellenőrzése alatt álló adott földrajzi hely, ahol tevékenységet végeznek, terméket állítanak elő és szolgáltatásokat nyújtanak, beleértve az infrastruktúrát, berendezést és anyagokat; a nyilvántartásba vétel tekintetében a telephely a legkisebb figyelembe vehető egység;
23. „szervezetcsoport”: egymással földrajzi közelségük vagy üzleti tevékenységük következtében kapcsolatban álló, adott környezetvédelmi vezetési rendszert közösen megvalósító független szervezetek csoportja;
24. „hitelesítés”: a környezetvédelmi hitelesítő által végzett megfelelőség-értékelési eljárás annak bizonyítása érdekében, hogy a szervezet környezeti állapotfelmérése, környezeti politikája, környezetvédelmi vezetési rendszere és környezetvédelmi ellenőrzési eljárásai és végrehajtása összhangban álljanak e rendelet előírásaival;
25. „érvényesítés”: a hitelesítést végző környezetvédelmi hitelesítő által adott arra vonatkozó megerősítés, hogy a szervezet környezetvédelmi nyilatkozatában és frissített környezetvédelmi nyilatkozatában foglalt információk és adatok megbízhatók, hitelt érdemlők és helyesek, illetve, hogy azok megfelelnek e rendelet előírásainak;
26. „végrehajtó hatóságok”: a tagállam által kijelölt illetékes hatóságok a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírások megsértésének felderítésére, megelőzésére és kivizsgálására, illetve adott esetben a szükséges végrehajtási intézkedések meghozására;
27. „környezeti teljesítménymutató”: a szervezet környezetvédelmi teljesítményének mérését lehetővé tevő, egyedi kifejezési mód;
28. „kis szervezet”:
- a mikro-, kis- és középvállalkozások a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlásban ⁽¹⁾ meghatározottak szerint; vagy
 - a kevesebb mint 10 000 lakost igazgató helyi hatóságok, illetve a kevesebb mint 250 személyt alkalmazó és legfeljebb 50 millió EUR éves költségvetéssel, vagy legfeljebb 43 millió EUR éves mérlegfőösszeggel rendelkező egyéb hatóságok, amelyek magukban foglalják a következőket:
 - kormányzati vagy más közigazgatási szerv, közigazgatási tanácsadó testületek nemzeti, regionális és helyi szinten;
 - a nemzeti jog alapján közigazgatási jogkörökkel ellátó természetes vagy jogi személy, ideértve a környezettel kapcsolatos különleges kötelezettségeket, tevékenységeket és szolgáltatásokat; és
 - a b) pontban említett testület vagy személy ellenőrzése alatt a környezethez kapcsolódóan közfeladatokat vagy -jogkörökkel ellátó vagy közszolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személy;
29. „egyesített nyilvántartásba vétel”: egy vagy több tagállamban vagy harmadik országban telephelyekkel rendelkező szervezet valamennyi vagy meghatározott számú telephelyének egyetlen egységes nyilvántartásba vétele;
30. „akkreditáló testület”: a 765/2008/EK rendelet értelmében kijelölt nemzeti akkreditáló testület, amely felelős a környezetvédelmi hitelesítő akkreditálásáért és felügyeletéért;

(1) HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

31. „engedélyező testület”: a 765/2008/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése értelmében kijelölt testület, amely felelős az engedélyek kiadásáért a környezetvédelmi hitelesítők számára, illetve a környezetvédelmi hitelesítők felügyeletéért.

II. FEJEZET

A SZERVEZETEK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE

3. cikk

Az illetékes testület meghatározása

(1) Egy adott tagállam szervezeteinek a nyilvántartásba vételi kérelmüket a tagállam illetékes hatóságához kell benyújtaniuk.

(2) Az egy vagy több tagállamban, illetve harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezet kérheti, hogy valamennyi, illetve egy meghatározott számú telephelyét egyetlen egyesített nyilvántartásba vétel során vegyék nyilvántartásba.

Az egyetlen egyesített nyilvántartásba vételre irányuló kérelmet azon tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani, amelyben a szervezet e bekezdés célját szolgáló székhelye, vagy vezetőségi központja található.

(3) A Közösségen kívüli szervezetek nyilvántartásba vételi kérelmét, beleértve a Közösségen kívül telephelyekkel is rendelkező szervezetek egyesített nyilvántartásba vételi kérelmét is azon tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani, amely nyilvántartásba vételt biztosít a Közösségen kívüli szervezetek számára a 11. cikk második albekezdésének megfelelően.

Ezeknek a szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a szervezet hitelesítését és a szervezet környezetvédelmi vezetési rendszerének érvényesítését végző környezetvédelmi hitelesítőt akkreditáltak vagy engedélyezték abban a tagállamban, amelyben a szervezet a nyilvántartásba vételét kéri.

4. cikk

A nyilvántartásba vétel előkészítése

(1) A nyilvántartásba vételüket első alkalommal kérelmező szervezeteknek:

- a) el kell végezniük a II. melléklet A.3.1. pontjában és az I. mellékletben meghatározott előírásoknak megfelelően a szervezet valamennyi környezetvédelmi tényezőjére vonatkozó környezeti állapotfelmérést;
- b) a környezeti állapotfelmérés eredményének fényében az II. mellékletben említett előírásoknak eleget tevő, és – adott esetben – az érintett ágazat vonatkozásában a 46. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett legjobb környezetgazdálkodási gyakorlatot figyelembe vevő környezetvédelmi vezetési rendszert kell kidolgozniuk és végrehajtaniuk;
- c) a II. melléklet A.5.5. pontjával és a III. melléklettel összhangban a III. mellékletben foglalt előírásoknak megfelelő belső ellenőrzést kell elvégezniük;

d) a IV. melléklet szerinti környezetvédelmi nyilatkozatot kell készíteniük. Amennyiben rendelkezésre állnak az adott ágazatra vonatkozó, a 46. cikkben említett ágazati referenciadokumentumok, a szervezet környezeti teljesítményének értékelésekor a vonatkozó dokumentumot figyelembe kell venni.

(2) A szervezetek igénybe vehetik a 32. cikkben említett segítséget, amely a szervezet nyilvántartásba vételének helye szerinti tagállamban rendelkezésre áll.

(3) A 45. cikk (4) bekezdése szerint elismert tanúsított környezetvédelmi vezetési rendszerrel rendelkező szervezetek számára nem kötelező az e rendelettel egyenértékűként elismert részek végrehajtása.

(4) A szervezeteknek tárgyi vagy írásos bizonyítékot kell szolgáltatnia arról, hogy a szervezet megfelel a környezettel kapcsolatos valamennyi alkalmazandónak ítélt jogi előírásnak.

A szervezetek az illetékes végrehajtó hatóságtól vagy hatóságoktól vagy a környezetvédelmi hitelesítőtől tájékoztatást kérhetnek a 32. cikkel összhangban.

A Közösségen kívüli szervezetnek hivatkoznia kell a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállamban a hasonló szervezetekre alkalmazandó környezetvédelmi jogi előírásokra.

Amennyiben rendelkezésre állnak az adott ágazatra vonatkozó, a 46. cikkben említett ágazati referenciadokumentumok, a szervezet környezeti teljesítményértékelését a vonatkozó dokumentum alapján kell elvégezni.

(5) Az előzetes környezeti állapotfelmérés, a környezetvédelmi vezetési rendszer, az ellenőrzési eljárás és azok végrehajtásának hitelesítését és a környezetvédelmi nyilatkozat érvényesítését egy akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítő végzi.

5. cikk

Nyilvántartásba vétel iránti kérelem

(1) Minden olyan szervezet kérheti nyilvántartásba vételét, amely teljesíti a 4. cikkben előírt követelményeket.

(2) A nyilvántartásba vétel iránti kérelmet a 3. cikkel összhangban meghatározott illetékes testülethez kell benyújtani, és annak a következőket kell tartalmaznia:

- a) az érvényesített környezetvédelmi nyilatkozat elektronikus vagy nyomtatott formában;
- b) a 25. cikk (9) bekezdésében említett, a környezetvédelmi nyilatkozatot érvényesítő környezetvédelmi hitelesítő által aláírt nyilatkozat;
- c) kitöltött formanyomtatvány, amely legalább a VI. melléklet szerinti legszükségesebb adatokat tartalmazza;
- d) adott esetben a vonatkozó díjak befizetésének igazolása.

(3) A kérelmet azon tagállam (egyik) hivatalos nyelvén kell benyújtani, amely tagállamban a szervezet nyilvántartásba vételét kéri.

III. FEJEZET

A NYILVÁNTARTÁSBA VETT SZERVEZETEK KÖTELEZETTSÉGEI

6. cikk

Az EMAS-nyilvántartás meghosszabbítása

- (1) A nyilvántartásba vett szervezet legalább háromévente:
- hitelesíteti a teljes környezetvédelmi vezetési rendszert és az ellenőrzési programot, valamint azok végrehajtását;
 - a IV. mellékletben foglalt előírásoknak megfelelően kidolgozza a környezetvédelmi nyilatkozatot és azt egy környezetvédelmi hitelesítővel érvényesített;
 - továbbítja az érvényesített környezetvédelmi nyilatkozatot az illetékes testülethez;
 - továbbítja az illetékes testülethez a kitöltött formanyomtatványt, amely legalább a VI. melléklet szerinti legszükségesebb adatokat tartalmazza;
 - adott esetben a nyilvántartás meghosszabbításáért díjat fizet az illetékes testület részére.
- (2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül a közbeeső években egy nyilvántartásba vett szervezet:
- az ellenőrzési program alapján elvégzi környezeti teljesítményének, illetve a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásoknak való megfelelésének belső ellenőrzését a III. mellékletnek megfelelően;
 - a IV. mellékletben foglalt előírásoknak megfelelően frissített környezetvédelmi nyilatkozatot készít és azt egy környezetvédelmi hitelesítővel érvényesített;
 - továbbítja az illetékes testülethez az érvényesített frissített környezetvédelmi nyilatkozatot;
 - továbbítja az illetékes testülethez a kitöltött formanyomtatványt, amely legalább a VI. melléklet szerinti legszükségesebb adatokat tartalmazza;
 - adott esetben a nyilvántartás meghosszabbításáért díjat fizet az illetékes testület részére.
- (3) A nyilvántartásba vett szervezeteknek környezetvédelmi nyilatkozatukat és frissített környezetvédelmi nyilatkozatukat a nyilvántartásba vételtől számított egy hónapon belül, valamint a nyilvántartásba vétel meghosszabításának elvégzését követően egy hónappal a nyilvánosság számára elérhetővé kell tenni.

A nyilvántartásba vett szervezetek ezen előírásnak úgy is megfelehetnek, hogy kérelemre biztosítják a hozzáférést a környezetvédelmi nyilatkozathoz és a frissített környezetvédelmi nyilatkozathoz, illetve úgy, hogy a környezetvédelmi nyilatkozathoz hozzáférést biztosító internetes oldalakra utaló linkeket hoznak létre.

A nyilvántartásba vett szervezetek meghatározzák az (1) bekezdés d) pontjában említett formanyomtatványokhoz való nyilvános hozzáférés módját.

7. cikk

Eltérés kis szervezetek számára

- (1) Az illetékes testület egy kis szervezet kérésére meghosszabbítja a 6. cikk (1) bekezdésében említett hároméves időtartamot négy évre, vagy a 6. cikk (2) bekezdésében említett egyéves időtartamot két évre, amennyiben a szervezetet hitelesítő környezetvédelmi hitelesítő megerősíti valamennyi alábbi feltétel teljesülését:
- nem áll fenn jelentős környezeti kockázat lehetősége;
 - a szervezet nem tervez a 8. cikkben foglaltak szerinti jelentős változást; és
 - nem áll fenn olyan jelentős helyi környezetvédelmi probléma, amelynek okozásához a szervezet hozzájárul.
- Az első albekezdésben említett kérelem benyújtásához a szervezet a 6. cikkben található formanyomtatványokat használhatja.
- (2) Az illetékes testületnek el kell utasítania a kérelmet, ha az (1) bekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek. Indokolással alátámasztott határozatáról értesíti a szervezetet.
- (3) Az (1) bekezdésben említett, két évre történő meghosszabbítás lehetőségében részesülő szervezeteknek a nem érvényesített, frissített környezetvédelmi nyilatkozatot minden olyan évben be kell nyújtaniuk az illetékes testülethez, amelyben mentesülnek az érvényesített frissített környezetvédelmi nyilatkozat benyújtásának kötelezettsége alól.

8. cikk

Jelentős változások

- (1) Ha egy nyilvántartásba vett szervezet lényeges változás bevezetését tervezi, a szervezet a változásra, valamint annak környezeti tényezőire és hatásaira vonatkozóan környezeti állapotfelmérést végez.
- (2) A változásra vonatkozó környezeti állapotfelmérést követően a szervezet ennek megfelelően naprakésszé teszi az előzetes környezeti állapotfelmérést és módosítja környezeti politikáját, a környezeti programot és a környezetvédelmi vezetési rendszert, valamint felülvizsgálja és naprakésszé teszi a teljes környezetvédelmi nyilatkozatot.
- (3) A (2) bekezdés értelmében módosított és frissített valamennyi dokumentumot hat hónapon belül hitelesíteni és érvényesíteni kell.
- (4) Az érvényesítést követően a változásokat a VI. mellékletben meghatározott formanyomtatvány segítségével az illetékes testület elé kell terjeszteni és nyilvánosságra kell hozni.

9. cikk

Belső környezetvédelmi ellenőrzés

(1) A nyilvántartásba vett szervezet olyan ellenőrzési programot állít fel, amely biztosítja, hogy meghatározott időközönként – ami nem haladhatja meg a három évet, vagy ha a 7. cikkben meghatározott eltérést alkalmazzák a négy évet, – a szervezet valamennyi tevékenységét belső környezetvédelmi ellenőrzésnek vetik alá a III. mellékletben meghatározott feltételeknek megfelelően.

(2) Az ellenőrzést olyan ellenőrök végzik, akik egyénileg vagy együttesen rendelkeznek a feladat elvégzéséhez szükséges szaktudással, és kellő mértékben függetlenek az ellenőrzés alá vont tevékenységtől ahhoz, hogy objektív értékelést tudjanak alkotni.

(3) A szervezet környezetvédelmi ellenőrzési programja meghatározza az egyes ellenőrzések vagy az ellenőrzési ciklus céljait, beleértve az ellenőrzés gyakoriságát is minden egyes tevékenység esetében.

(4) Az ellenőröknek minden egyes környezetvédelmi ellenőrzés és ellenőrzési ciklus végén írásos ellenőrzési jelentést kell készíteniük.

(5) Az ellenőr az ellenőrzés megállapításait és következtetéseit közli a szervezettel.

(6) Az ellenőrzési eljárást követően a szervezet megfelelő cselekvési tervet készít és valósít meg.

(7) A szervezetnek megfelelő mechanizmusokat kell megállapítania, hogy biztosítsa az ellenőrzési eredmények figyelembevételét.

10. cikk

Az EMAS-logó használata

(1) A 35. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az V. mellékletben szereplő EMAS-logót kizárólag a nyilvántartásba vett szervezetek használhatják, és kizárólag addig, amíg nyilvántartásuk érvényes.

A logón mindig fel kell tüntetni a szervezet nyilvántartásba vételi számát.

(2) Az EMAS-logó kizárólag az V. mellékletben megállapított műszaki előírásoknak megfelelően használható fel.

(3) Amennyiben egy szervezet a 3. cikk (2) bekezdése értelmében úgy dönt, hogy nem vonja be valamennyi telephelyét az egyesített nyilvántartásba vételbe, biztosítja, hogy a nyilvánossággal folytatott kommunikációja során és az EMAS-logó használata tekintetében egyértelmű legyen, melyik telephelyére terjed ki a nyilvántartásba vétel.

(4) Az EMAS-logó nem használható:

- a) a termékeken vagy azok csomagolásán; és
- b) más tevékenységeket és szolgáltatásokat érintő összehasonlításokban, illetve ha fennáll annak lehetősége, hogy más környezetvédelmi termék címkékkel összetéveszthetők.

(5) A nyilvántartásba vett szervezet által közzétett minden környezetvédelmi tájékoztatáson feltüntethető az EMAS-logó, ha ez a tájékoztatás a szervezet legutóbbi környezetvédelmi nyilatkozatán vagy frissített környezetvédelmi nyilatkozatán alapul, és ha azt környezetvédelmi hitelesítő érvényesítette, és véleménye szerint az:

- a) pontos;
- b) megalapozott és ellenőrizhető;
- c) releváns és megfelelő szövegösszefüggésben vagy keretek között került felhasználásra;
- d) a szervezet általános környezetvédelmi teljesítményét jelzi;
- e) nem áll fenn a félreértelmezés lehetősége; és
- f) a teljes környezetvédelmi hatás szempontjából jelentős.

IV. FEJEZET

AZ ILLETÉKES TESTÜLETEKRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

11. cikk

Az illetékes testületek kijelölése és szerepe

(1) A tagállamok kijelölik az illetékes testületeket, amelyek felelősek a Közösségben telephellyel rendelkező szervezetek e rendelettel összhangban történő nyilvántartásba vételéért.

A tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy az általuk kijelölt illetékes testületek intézkedjenek és felelősek legyenek a Közösségen kívül telephellyel rendelkező szervezetek e rendelettel összhangban történő nyilvántartásba vételéért is.

Az illetékes testületek ellenőrzik a szervezetek nyilvántartásba vételét és nyilvántartásuk fenntartását, a felfüggesztést és a törlést is beleértve.

(2) Az illetékes testület lehet országos, regionális vagy helyi illetőségű.

(3) Az illetékes testület összetétele garantálja annak függetlenségét és semlegességét.

(4) Az illetékes testületnek rendelkeznie kell a feladatai megfelelő ellátásához szükséges minden erőforrással, pénzügyi eszközök és személyi állomány tekintetében egyaránt.

(5) Az illetékes testület e rendeletet következetes módon alkalmazza, valamint a 17. cikkben előírtaknak megfelelően részt vesz a rendszeres szakértői értékelésben.

12. cikk

A nyilvántartásba vételi eljárással kapcsolatos kötelezettségek

(1) Az illetékes testület eljárásokat dolgoz ki a szervezetek nyilvántartásba vételére. Ezek különösen az alábbiakra vonatkozóan állapítanak meg szabályokat:

- a) az érdekelt felek – beleértve az akkreditációs és engedélyező testületeket és az illetékes végrehajtó hatóságokat, valamint a szervezeteket képviselő testületeket – a nyilvántartást kérelmező vagy nyilvántartásba vett szervezetekkel kapcsolatos észrevételeinek mérlegelése;
- b) a szervezetek nyilvántartásba vételének elutasítása, a nyilvántartásból való felfüggesztése, vagy törlése; és
- c) határozatai elleni fellebbezések és panaszok rendezése.

(2) Az illetékes testületek létrehozzák és vezetik a tagállamukban nyilvántartásba vett szervezetek nyilvántartását, amelyben tájékoztatnak a szervezetek környezetvédelmi nyilatkozatához és frissített környezetvédelmi nyilatkozatához való hozzáférés módjáról, és változások esetén havonta frissítik a nyilvántartást.

A nyilvántartás egy internetes oldalon nyilvánosan hozzáférhető.

(3) Az illetékes testületek az érintett tagállam döntésétől függetlenül vagy a nemzeti hatóságokon keresztül havonta tájékoztatják a Bizottságot a (2) bekezdésben említett nyilvántartásban bekövetkezett változásokról.

13. cikk

A szervezetek nyilvántartásba vétele

(1) Az illetékes testületek a szervezetek nyilvántartásba vételi kérelmét az e célból kidolgozott eljárásokkal összhangban bírálják el.

(2) Ha egy szervezet nyilvántartásba vételét kérelmezi, az illetékes testület nyilvántartásba veszi a szervezetet és a kérelmet nyilvántartási számmal látja el, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az illetékes testülethez benyújtott nyilvántartásba vételi kérelem tartalmazza valamennyi, az 5. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett dokumentumot;
- b) az illetékes testület ellenőrizte, hogy a hitelesítés és érvényesítés a 25., 26. és 27. cikknek megfelelően történt;
- c) az illetékes testület a benyújtott tárgyi bizonyítékok, például az illetékes végrehajtó hatóság írásbeli jelentése alapján megbizonyosodott arról, hogy nincs bizonyíték arra, hogy a szervezet a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokat megszegi;

d) érdekelt felek nem éltek panasszal vagy a panaszt kedvezően orvosolták;

e) az illetékes testület a benyújtott bizonyítékok alapján megbizonyosodott arról, hogy a szervezet megfelel e rendelet összes előírásának; és

f) a nyilvántartási díjat – adott esetben – megfizették az illetékes testület részére.

(3) Az illetékes testület tájékoztatja a szervezetet annak nyilvántartásba vételéről és megadja részére a nyilvántartási számot és az EMAS-logót.

(4) Ha valamely illetékes testület arra a megállapításra jut, hogy a kérelmező szervezet nem teljesíti a (2) bekezdésben megállapított követelményeket, megtagadja a szervezet nyilvántartásba vételét, és döntéséről annak indokaival együtt tájékoztatja a szervezetet.

(5) Ha az illetékes testület olyan írásbeli felügyeleti jelentést kap az akkreditáló vagy engedélyező testülettől, amely arról tanúskodik, hogy a környezetvédelmi hitelesítő a tevékenységét nem kellő alapaossággal végezte annak biztosításához, hogy a kérelmező szervezet teljesítse e rendelet előírásait, akkor a szervezet nyilvántartásba vételét el kell utasítani. Az illetékes testület felkéri a szervezetet, hogy a nyilvántartásba vételre vonatkozóan új kérelmet nyújtson be.

(6) Annak érdekében, hogy az illetékes testület elegendő információval rendelkezzen a szervezetek nyilvántartásba vételének elutasítására vonatkozó határozatához, konzultációt kell folytatnia az érintett felekkel, beleértve a szervezetet is.

14. cikk

A szervezetek nyilvántartásba vételének meghosszabbítása

(1) Egy illetékes testület meghosszabbítja egy szervezet nyilvántartásba vételét, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az illetékes testület megkapta a 6. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett érvényesített környezetvédelmi nyilatkozatot, a 6. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett érvényesített frissített környezetvédelmi nyilatkozatot vagy a 7. cikk (3) bekezdésében említett nem érvényesített frissített környezetvédelmi nyilatkozatot;
- b) az illetékes testület a 6. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 6. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említetteknek megfelelően megkapta a megfelelően kitöltött formanyomtatványt, amely legalább a VI. melléklet szerinti legszükségesebb adatokat tartalmazza;
- c) az illetékes testület nem rendelkezik bizonyítékkal arra, hogy a hitelesítés és érvényesítés nem a 25., 26. és 27. cikknek megfelelően történt volna;
- d) az illetékes testületnek nem rendelkezik bizonyítékkal arra, hogy a szervezet ne teljesítené a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokat;

- e) az érdekelt felek nem éltek panasszal vagy a panaszt kedvezően orvosolták;
 - f) az illetékes testület a benyújtott bizonyítékok alapján meggyőződött arról, hogy a szervezet megfelel e rendelet összes előírásának; és
 - g) adott esetben az illetékes testület megkapta a nyilvántartás megújításáért fizetett díjat.
- (2) Az illetékes testület tájékoztatja a szervezetet a nyilvántartásba vétel meghosszabbításáról.

15. cikk

Szervezetek felfüggesztése vagy törlése a nyilvántartásból

(1) Amennyiben egy illetékes testület véleménye szerint a kérelmező szervezet nem felel meg e rendelet előírásainak, lehetőség kell biztosítani számára, hogy az ügyvel kapcsolatban kifejtse saját álláspontját. Amennyiben nem ad kielégítő magyarázatot, a szervezetet törölni kell, vagy fel kell függeszteni a nyilvántartásból.

(2) Amennyiben az illetékes testület olyan írásbeli felügyeleti jelentést kap az akkreditáló vagy engedélyező testülettől, amely bizonyítékkal szolgál arra nézve, hogy a környezetvédelmi hitelesítő a tevékenységét nem kellő alaposítással végezte annak biztosításához, hogy a nyilvántartásba vett szervezet teljesítse e rendelet követelményeit, akkor a nyilvántartásba vételt fel kell függeszteni.

(3) A nyilvántartásba vett szervezetet fel kell függeszteni vagy – adott esetben – törölni kell a nyilvántartásból, amennyiben a felszólítástól számított két hónapon belül nem nyújtja be az illetékes hatósághoz a következők valamelyikét:

- a) az érvényesített környezetvédelmi nyilatkozatot, a frissített környezetvédelmi nyilatkozatot vagy a 25. cikk (9) bekezdésében említett, aláírt nyilatkozatot;
- b) a szervezet által kitöltött formanyomtatványt, amely legalább a VI. melléklet szerinti legszükségesebb adatokat tartalmazza.

(4) Ha valamely illetékes testületet az illetékes végrehajtó hatóság írásbeli jelentésében arról tájékoztat, hogy a szervezet nem teljesít valamely vonatkozó környezetvédelmi jogi követelményt, a szervezetet fel kell függeszteni vagy – adott esetben – törölni kell a nyilvántartásból.

(5) Amennyiben az illetékes testület úgy határoz, hogy felfüggeszti vagy törli a nyilvántartásba vételt, legalább a következőket kell figyelembe vennie:

- a) milyen környezeti hatása van annak, hogy a szervezet nem teljesíti az e rendeletben előírt követelményeket;
- b) annak előreláthatóságát, hogy a szervezet nem teljesíti az e rendeletben előírt követelményeket, illetve az ehhez vezető körülmények előreláthatóságát;
- c) a szervezet korábban már elmulasztotta-e teljesíteni az e rendeletben előírt követelményeket; valamint
- d) a szervezet sajátos körülményeit.

(6) Annak érdekében, hogy az illetékes testület elegendő információval rendelkezzen a szervezet bejegyzésének nyilvántartásból való felfüggesztésére vagy törlésére vonatkozó határozatához, konzultációt kell folytatnia az érintett felekkel, beleértve a szervezetet is.

(7) Amennyiben az illetékes testület nem az akkreditáló vagy engedélyező testület írásbeli felügyeleti jelentéséből jutott arra vonatkozó bizonyítékhoz, hogy a környezetvédelmi hitelesítő a tevékenységét nem kellő alaposítással végezte annak eldöntéséhez, hogy a szervezet e rendelet követelményeit teljesíti-e, konzultálnia kell a környezetvédelmi hitelesítőt felügyelő akkreditáló vagy engedélyező testülettel.

(8) Az illetékes testületnek meg kell indokolnia az általa hozott valamennyi intézkedést.

(9) Az illetékes testület megfelelően tájékoztatja a szervezetet az érintett felekkel folytatott konzultációról.

(10) A szervezet nyilvántartásból való felfüggesztését meg kell szüntetni, amennyiben az illetékes testület kielégítő információt kapott arról, hogy a szervezet teljesíti e rendelet követelményeit.

16. cikk

Az illetékes testületek fóruma

(1) Az illetékes testületek felállítják az összes tagállam illetékes testületét magában foglaló fórumot, a továbbiakban „az illetékes testületek fóruma”, amely évente legalább egyszer ülésezik a Bizottság képviselőjének jelenlétében.

Az illetékes testületek fóruma elfogadja saját eljárási szabályzatát.

(2) Valamennyi tagállam illetékes testülete részt vesz az illetékes testületek fórumában. Amennyiben egy adott tagállamon belül több illetékes testületet is létrehoztak, meg kell tenni a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy valamennyi testületet tájékoztassanak az illetékes testületek fórumának tevékenységéről.

(3) Az illetékes testületek fóruma útmutatást dolgoz ki a Közösségen belüli és kívüli szervezetek e rendelet szerinti nyilvántartásba vételével kapcsolatos eljárások egységességének a biztosítása céljából, beleértve a nyilvántartás megújítását, felfüggesztését és a szervezet nyilvántartásból való törlését is.

Az illetékes testületek fóruma az útmutatást tartalmazó dokumentumokat és a szakértői értékelésre vonatkozó dokumentumokat továbbítja a Bizottság részére.

(4) Az akkreditáló és engedélyező testületek fóruma által elfogadott harmonizációs eljárásokkal kapcsolatos iránymutatást tartalmazó dokumentumokat a Bizottság adott esetben elfogadásra javasolja a 49. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban

Ezeket a dokumentumokat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

17. cikk

Az illetékes testületek szakértői értékelése

(1) A szakértői értékelést az illetékes testületek fóruma szervezi meg, hogy felmérje az illetékes testületek nyilvántartási rendszere e rendeletnek való megfelelőségét, illetve hogy kidolgozza a nyilvántartásra vonatkozó szabályok alkalmazásának harmonizált megközelítését.

(2) A szakértői értékelést rendszeresen, de legalább négyévente el kell végezni, és annak ki kell terjednie a 12., 13. és 15. cikkben meghatározott szabályok értékelésére. Valamennyi illetékes testületnek részt kell vennie a szakértői értékelésben.

(3) A Bizottság eljárást dolgoz ki a szakértői értékelések elvégzésére, beleértve a szakértői értékelés nyomán hozott határozatok elleni megfelelő fellebbezési eljárásokat.

Az ezen rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 49. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A (3) bekezdésben említett eljárásokat az első szakértői értékelés előtt meg kell állapítani.

(5) Az illetékes testületek fóruma eljuttatja a Bizottságnak és a 49. cikk (1) bekezdése szerint létrehozott bizottságnak a szakértői értékelésről készült rendszeres jelentését.

A jelentést az illetékes testületek fóruma és az első albekezdésben említett bizottság általi jóváhagyást követően nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

V. FEJEZET

KÖRNYEZETVÉDELMI HITELESÍTŐK

18. cikk

A környezetvédelmi hitelesítők feladatköre

(1) A környezetvédelmi hitelesítők értékelik, hogy egy adott szervezet környezeti állapotfelmérése, környezeti politikája, vezetési rendszere, ellenőrzési eljárásai és azok végrehajtása megfelelnek-e e rendelet követelményeinek.

(2) A környezetvédelmi hitelesítők a következőket hitelesítik:

a) e rendelet valamennyi követelményének a szervezet általi teljesítését az előzetes környezeti állapotfelmérés, a környezetvédelmi vezetési rendszer, a környezetvédelmi ellenőrzés és annak eredményei, valamint a környezetvédelmi nyilatkozat vagy a frissített környezetvédelmi nyilatkozat tekintetében;

b) a környezettel kapcsolatos hatályos közösségi, nemzeti, regionális és helyi jogi előírások szervezet általi teljesítését;

c) a szervezet környezetvédelmi teljesítményének folyamatos javulását; valamint

d) az adatok és információk megbízhatóságát, hitelességét és helyességét a következő dokumentumokban:

i. a környezetvédelmi nyilatkozat;

ii. a frissített környezetvédelmi nyilatkozat;

iii. az érvényesítendő bármilyen környezetvédelmi információ.

(3) A környezetvédelmi hitelesítő hitelesíti különösen az előzetes környezeti állapotfelmérés vagy a szervezet által lefolytatott környezetvédelmi ellenőrzés megfelelőségét, az ilyen eljárások szükségétlen megkettőzése nélkül.

(4) A környezetvédelmi hitelesítő hitelesíti a belső ellenőrzés eredményeinek megbízhatóságát. Adott esetben szűrőpróbaszerű helyszíni ellenőrzést is végez.

(5) A szervezet nyilvántartásba vételének előkészítéséhez elvégzett hitelesítésnél a környezetvédelmi hitelesítő ellenőrzi, hogy a szervezet teljesíti-e legalább az alábbi követelményeket:

a) rendelkezik egy teljes mértékben működőképes környezetvédelmi vezetési rendszerrel a II. melléklettel összhangban;

b) rendelkezik egy teljes mértékben megtervezett és működő, az I. melléklettel összhangban álló ellenőrzési programmal, amely már olyan szinten működik, hogy legalább a legjelentősebb környezeti hatásokra kiterjed;

c) elvégezték a II. melléklet A. részében említett vezetői felülvizsgálatot; valamint

d) a IV. melléklet szerinti környezetvédelmi nyilatkozatot készítettek, és amennyiben rendelkezésre álltak, ágazati referenciadokumentumokat is figyelembe vettek.

(6) A nyilvántartás 6. cikk (1) bekezdésében említett meghosszabbításának hitelesítése céljából a környezetvédelmi hitelesítő azt ellenőrzi, hogy a szervezet teljesíti-e az alábbi követelményeket:

a) a szervezet rendelkezik egy teljes mértékben működőképes, a II. melléklettel összhangban álló környezetvédelmi vezetési rendszerrel;

b) a szervezet rendelkezik egy teljesen működőképes, megtervezett ellenőrzési programmal, legalább egy teljesített ellenőrzési ciklussal a III. mellékletnek megfelelően;

c) a szervezet elvégzett egy vezetői felülvizsgálatot; valamint

d) a szervezet a IV. melléklet szerinti környezetvédelmi nyilatkozatot készített, és amennyiben rendelkezésre álltak, ágazati referenciadokumentumokat is figyelembe vett.

(7) A nyilvántartás 6. cikk (2) bekezdésében említett megújításának hitelesítése céljából a környezetvédelmi hitelesítő azt ellenőrzi, hogy a szervezet teljesíti-e legalább az alábbi követelményeket:

- a) elvégezte a környezeti teljesítmény, illetve a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásoknak való megfelelés belső ellenőrzését a III. mellékletnek megfelelően;
- b) a szervezet folyamatosan teljesíti a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokat, és folyamatosan javítja környezeti teljesítményét; valamint
- c) a szervezet a IV. melléklet szerinti frissített környezetvédelmi nyilatkozatot készített, és amennyiben rendelkezésre álltak, ágazati referenciadokumentumokat is figyelembe vett.

19. cikk

A hitelesítés gyakorisága

(1) A szervezettel konzultálva a környezetvédelmi hitelesítő megtervezi a programot annak biztosítására, hogy a 4., 5. és 6. cikkben említett nyilvántartásba vételhez és a nyilvántartás meghosszabbításához szükséges minden elem hitelesítése megtörténjen.

(2) A környezetvédelmi hitelesítő legalább tizenkét havonta érvényesíti a környezetvédelmi nyilatkozatban vagy a frissített környezetvédelmi nyilatkozatban szereplő adatokat.

Adott esetben alkalmazni kell a 7. cikkben meghatározott eltérést.

20. cikk

A környezetvédelmi hitelesítőkre vonatkozó előírások

(1) Az e rendelet szerinti akkreditáció vagy engedélyezés elnyerése érdekében a leendő környezetvédelmi hitelesítőnek kérelmet kell benyújtania ahhoz az akkreditáló vagy engedélyező testülethez, amelytől az akkreditációt vagy az engedélyezést várja.

Ebben a kérelemben részletezni kell a kérelmezett akkreditáció vagy engedélyezés hatályát az 1893/2006/EK rendeletben ⁽¹⁾ megállapított gazdasági tevékenységek osztályozására történő utalással.

(2) A környezetvédelmi hitelesítő a kérelmezett akkreditáció vagy engedélyezés hatályát érintő szakmai alkalmasságát, tapasztalatait és technikai kapacitását megfelelően bizonyítja az akkreditáló vagy engedélyező testület előtt az alábbi területeken:

- a) ez a rendelet;

- b) a környezetvédelmi vezetési rendszerek általános működése;
- c) a Bizottság által a 46. cikk értelmében kiadott, az e rendelet alkalmazására vonatkozó ágazati referenciadokumentumok;
- d) a hitelesítés és érvényesítés tárgyát képező tevékenység szempontjából irányadó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási előírások;
- e) a környezeti tényezők és hatások, beleértve a fenntartható fejlődés környezetvédelmi dimenzióit;
- f) a hitelesítés és érvényesítés tárgyát képező tevékenység környezetvédelmi kérdések szempontjából irányadó műszaki vonatkozásai;
- g) a hitelesítés és érvényesítés tárgyát képező tevékenység általános működése a vezetési rendszer megfelelőségének értékelése érdekében, a szervezetnek és termékeinek, szolgáltatásainak és műveleteinek a környezettel való kölcsönhatására tekintettel, beleértve legalább a következőket:

- i. a szervezet által alkalmazott technológiák;
- ii. a tevékenységek során használt terminológia és eszközök;
- iii. a működési tevékenységek és a környezettel való kölcsönhatásuk jellegzetességei;
- iv. a jelentősebb környezeti tényezők értékelésének módszertana;
- v. a környezetszennyezés csökkentése és a kárenyhítés szolgáló technológiák;

- h) a környezetvédelmi ellenőrzési előírások és módszerek, beleértve a következők elvégzésének képességét: a környezetvédelmi vezetési rendszer hatékony hitelesítésének ellenőrzése, a megfelelő ellenőrzési megállapítások és következtetések meghatározása, szóbeli vagy írásos ellenőrzési jelentés készítése a hitelesítési ellenőrzés átlátható dokumentációja érdekében;

- i) információellenőrzés, környezetvédelmi nyilatkozat és frissített környezetvédelmi nyilatkozat az adatkezelés, adattárolás és adatfelhasználás tekintetében, az adatok írásos és grafikus bemutatása az esetleges adathibák megítélésére, feltevések és becslések alkalmazása;
- j) a termékek és szolgáltatások környezetvédelmi dimenziói, beleértve a felhasználási és a felhasználás utáni környezeti tényezőket és környezeti teljesítményt, valamint a környezetvédelmi döntéshozatalt szolgáló adatok integritása.

- (3) A környezetvédelmi hitelesítőnek bizonyítania kell folyamatos szakmai fejlődését a (2) bekezdésben említett területeken, és lehetővé kell tennie a fejlődés értékelését az akkreditáló vagy engedélyező testület számára.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i 1893/2006/EK rendelete a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).

(4) A környezetvédelmi hitelesítő olyan külső harmadik fél, aki vagy amely különösen a szervezet ellenőrtől vagy tanácsadójától – függetlenül, pártatlanul és objektívan látja el a tevékenységét.

(5) A környezetvédelmi hitelesítőnek gondoskodnia kell arról, hogy mentes legyen minden kereskedelmi, pénzügyi vagy egyéb nyomástól, amely befolyásolhatja az ítéletét, vagy veszélyeztetheti a független ítéletébe és feddhetetlenségébe vetett bizalmat e tevékenységekkel kapcsolatban. A környezetvédelmi hitelesítő az e vonatkozásban alkalmazandó valamennyi szabályt betartja.

(6) A környezetvédelmi hitelesítőnek dokumentálnia kell az e rendelet hitelesítésre és érvényesítésre vonatkozó követelményeinek teljesítését szolgáló módszereket és eljárásokat, többek között a minőségellenőrzési mechanizmusokat és titoktartási rendelkezéseket is.

(7) Ha a szervezet környezetvédelmi hitelesítőként jár el, rendelkeznie kell a szervezeten belüli szervezeti felépítést és felelőségeket részletező szervezeti ábrával és a jogállást, a tulajdonviszonyokat és a finanszírozási forrásokat ismertető kimutatással.

A szervezeti ábrát kérésre hozzáférhetővé kell tenni.

(8) Az ezen előírásoknak való megfelelést az akkreditálás vagy engedélyezés előtt végzett értékeléssel és az akkreditáló vagy engedélyező testület általi felügyelettel kell biztosítani.

21. cikk

Kiegészítő előírások azon környezetvédelmi hitelesítők számára, akik természetes személyek és a hitelesítés és érvényesítési tevékenységet önállóan végzik

A hitelesítést és érvényesítést végző környezetvédelmi hitelesítőként eljáró természetes személyek a 20. cikkben megállapított előírások teljesítésén túl rendelkeznek a következőkkel:

- a) minden szükséges szakmai alkalmasság az engedélyezett területükön hitelesítési és érvényesítési tevékenység lefolytatására;
- b) korlátozott hatályú engedély a személyes alkalmasságtól függően.

22. cikk

A harmadik országokban tevékenykedő környezetvédelmi hitelesítőkre vonatkozó kiegészítő előírások

(1) Amennyiben egy környezetvédelmi hitelesítő harmadik országban kíván hitelesítési és érvényesítési tevékenységet folytatni, az adott harmadik országra vonatkozó kiegészítő akkreditációt vagy engedélyezést kell kérnie.

(2) A harmadik országra vonatkozó akkreditáció vagy engedélyezés elnyerése érdekében a környezetvédelmi hitelesítőnek a 20. és 21. cikkben meghatározott előírásokon túl a következő előírásoknak kell megfelelnie:

- a) az akkreditáció vagy engedélyezés tárgyát képező harmadik ország környezetvédelmi törvényi, rendeleti vagy közigazgatási követelményeinek ismerete és megértése;

- b) az akkreditáció vagy engedélyezés tárgyát képező harmadik ország hivatalos nyelvének ismerete és megértése.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott követelmények teljesítettnek tekinthetők, ha a környezetvédelmi hitelesítő bizonyítja, hogy az említett követelményeket teljesítő szakképzett személlyel vagy szervezettel szerződéses viszonyban áll.

Ez a személy vagy szervezet független a hitelesítendő szervezettől.

23. cikk

A környezetvédelmi hitelesítők felügyelete

(1) A környezetvédelmi hitelesítők által végzett hitelesítési és érvényesítési tevékenység felügyeletét:

- a) a környezetvédelmi hitelesítő akkreditálásának vagy engedélyezésének helye szerinti tagállamban az akkreditálást vagy engedélyezést odaítélő akkreditáló vagy engedélyező testület végzi;
- b) harmadik országban a környezetvédelmi hitelesítő akkreditációját vagy engedélyét az említett tevékenységek tekintetében odaítélő akkreditáló vagy engedélyező testület végzi;
- c) a környezetvédelmi hitelesítő akkreditálásának vagy engedélyezésének helyétől eltérő tagállamban a hitelesítés helye szerinti tagállam akkreditáló vagy engedélyező testülete végzi.

(2) A környezetvédelmi hitelesítő minden egyes, valamely tagállamban végzett hitelesítés előtt legalább négy héttel értesíti az érintett környezetvédelmi hitelesítő felügyeletéért felelős akkreditáló vagy engedélyező testületet az akkreditálásának vagy engedélyezésének részleteiről, illetve a hitelesítés időpontjáról és helyéről.

(3) A környezetvédelmi hitelesítő haladéktalanul tájékoztatja az akkreditáló vagy engedélyező testületet az akkreditálását vagy engedélyezését, illetve annak hatályát érintő minden változásról.

(4) Rendszeres időközönként, de legfeljebb 24 havonta az akkreditáló vagy engedélyező testület intézkedést hoz a vállalt hitelesítési és érvényesítési tevékenységek minőségének nyomon követésére, illetve annak biztosítására, hogy a környezetvédelmi hitelesítő továbbra is teljesítse az akkreditálási vagy engedélyezési követelményeket.

(5) A felügyelet az irodában végzett ellenőrzésből, a szervezetek helyszíni felügyeletéből, kérdőívekből, a környezetvédelmi hitelesítő által érvényesített környezetvédelmi nyilatkozat vagy frissített környezetvédelmi nyilatkozat vizsgálatából, valamint a hitelesítési jelentés vizsgálatából állhat.

A felügyelet arányos a környezetvédelmi hitelesítő által vállalt tevékenységgel.

(6) A szervezeteknek lehetővé kell tenniük az akkreditáló vagy engedélyező testületek számára, hogy a hitelesítési és érvényesítési folyamat során felügyeljék a környezetvédelmi hitelesítőt.

(7) Az akkreditáció vagy engedély megszüntetésére vagy felfüggesztésére, vagy az akkreditálás vagy engedélyezés hatályának korlátozására az akkreditáló vagy engedélyező testület csak azután hozhat döntést, hogy a környezetvédelmi hitelesítő lehetséget kapott a véleménynyilvánításra.

(8) Ha a felügyelő akkreditáló vagy engedélyező testület úgy ítéli meg, hogy a környezetvédelmi hitelesítő által végzett munka minősége nem felel meg az e rendeletben előírt követelményeknek, írásbeli felügyeleti jelentést kell küldenie az érintett környezetvédelmi hitelesítőnek és azon illetékes testületnek, amelynek az érintett szervezet a nyilvántartásba vételi kérelmét benyújtja, vagy amely az érintett szervezetet nyilvántartásba vette.

További vita esetén a felügyeleti jelentést az akkreditáló vagy engedélyező testületek 30. cikkben említett fóruma számára kell eljuttatni.

24. cikk

A környezetvédelmi hitelesítők felügyeletére vonatkozó kiegészítő követelmények a nem az akkreditálás vagy engedélyezés helye szerinti tagállamban folytatott hitelesítési tevékenység esetében

(1) Az egyik tagállamban akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítő a másik tagállamban folytatandó hitelesítési és érvényesítési tevékenységének megkezdése előtt legalább 4 héttel olyan értesítést küld ez utóbbi tagállam akkreditáló vagy engedélyező testületének, amely információkat tartalmaz a következőkről:

- a) akkreditációjának vagy engedélyének részletei, szakértelme, különös tekintettel a környezetvédelmi jogi előírásoknak és a másik tagállam hivatalos nyelvének ismeretére, valamint adott esetben a csoport összetétele;
- b) a hitelesítés és az érvényesítés időpontja és helye;
- c) a szervezet címe és kapcsolattartási adatai.

Ezt az értesítést minden hitelesítési és érvényesítési tevékenység megkezdése előtt meg kell küldeni.

(2) Az akkreditáló vagy engedélyező testület tájékoztatást kérhet a hitelesítő környezetvédelmi jogi ismereteiről.

(3) Az akkreditáló vagy engedélyező testület az (1) bekezdésben említett feltételeken túlmenően csak akkor írhat elő egyéb feltételeket, ha azok nem korlátozzák a környezetvédelmi hitelesítő jogát arra vonatkozóan, hogy az akkreditálás vagy engedélyezés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban folytasson tevékenységet.

(4) Az akkreditáló vagy engedélyező testület nem használhatja fel az (1) bekezdésben említett eljárást a környezetvédelmi hitelesítő

tevékenysége megkezdésének késleltetésére. Amennyiben az akkreditáló vagy engedélyező testület nem képes a (2) és (3) bekezdés szerinti feladatainak teljesítésére a hitelesítésnek és az érvényesítésnek a hitelesítő által az (1) bekezdés b) pontja szerint közölt időpontja előtt, arról megalapozott indokolást nyújt be a hitelesítőnek.

(5) Az akkreditáló vagy engedélyező testületek nem számíthatnak fel diszkriminatív díjat az értesítésért és a felügyeletért.

(6) Amennyiben a felügyelő akkreditáló vagy engedélyező testület úgy ítéli meg, hogy a környezetvédelmi hitelesítő által végzett munka minősége nem felel meg az e rendeletben előírt követelményeknek, írásbeli felügyeleti jelentést kell küldenie az érintett környezetvédelmi hitelesítőnek, az akkreditációt vagy engedélyezést odaítélő akkreditáló testületnek, és azon illetékes testületnek, amelynek az érintett szervezet a nyilvántartásba vételi kérelmét benyújtja, vagy amely az érintett szervezetet nyilvántartásba vette. További vita esetén a felügyeleti jelentést az akkreditáló vagy engedélyező testületek 30. cikkben említett fóruma számára kell eljuttatni.

25. cikk

A hitelesítés és az érvényesítés teljesítésének feltételei

(1) A környezetvédelmi hitelesítő az akkreditációja vagy engedélye szerinti szakterületen tevékenykedhet, a szervezettel kötött írásos megállapodás alapján.

A megállapodás:

- a) meghatározza a tevékenység szakterületét;
- b) meghatározza azokat a feltételeket, amelyek lehetővé teszik a környezetvédelmi hitelesítő számára, hogy független szakmai módon működjön; valamint
- c) kötelezi a szervezetet a szükséges együttműködés biztosítására.

(2) A környezetvédelmi hitelesítőnek biztosítania kell, hogy a szervezet részei egyértelműen legyenek meghatározva, és feleljenek meg a tevékenységek tényleges megosztásának.

A környezetvédelmi nyilatkozatnak egyértelműen meg kell határoznia a szervezet azon különböző részeit, amelyeket hitelesíteni és érvényesíteni kell.

(3) A környezetvédelmi hitelesítőnek el kell végeznie a 18. cikkben meghatározott elemek értékelését.

(4) A hitelesítési és érvényesítési tevékenységeken belül a környezetvédelmi hitelesítőnek meg kell vizsgálnia a dokumentációt, meg kell látogatnia a szervezetet, szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket kell tartania, illetve el kell végeznie a munkavállalók meghallgatását.

(5) A környezetvédelmi hitelesítő látogatását megelőzően a szervezet a hitelesítő rendelkezésére bocsátja a szervezetre és a tevékenységeire, a környezeti politikájára és programjára vonatkozó alapvető információkat, a szervezetnél működő környezetvédelmi vezetési rendszer leírását, a lefolytatott környezeti állapotfelmérés vagy ellenőrzés részletes adatait, az ilyen felmérésről vagy ellenőrzésről és az ezt követő javító intézkedésekről szóló jelentést, valamint a környezetvédelmi nyilatkozatnak vagy a frissített környezetvédelmi nyilatkozatnak a tervezetét.

(6) A környezetvédelmi hitelesítő írásos jelentést készít a szervezet számára a hitelesítés eredményéről, amely meghatározza a következőket:

- a) a környezetvédelmi hitelesítő által végzett tevékenység szempontjából irányadó valamennyi kérdést;
- b) az e rendeletben foglalt valamennyi követelmény teljesítésének leírását, beleértve az ezt alátámasztó bizonyítékokat, megállapításokat és következtetéseket;
- c) az eredmények és célkitűzések összehasonlítása a korábbi környezetvédelmi nyilatkozatokkal, a szervezet környezeti teljesítményének értékelésével és a környezeti teljesítmény folyamatos javulásának értékelésével;
- d) adott esetben a környezeti állapotfelmérésben, az ellenőrzési módszerben, a környezetvédelmi vezetési rendszerben, vagy bármilyen vonatkozó eljárásban feltárt technikai hiányosság.

(7) Az e rendeletben foglalt rendelkezéseknek való meg nem felelés esetében a jelentés tartalmazza továbbá az alábbiakat:

- a) a szervezet meg nem felelésére vonatkozó megállapítások és következtetések, illetve a bizonyítékok, amelyek ezek alapulnak;
- b) a környezetvédelmi nyilatkozat vagy a frissített környezetvédelmi nyilatkozat tervezetére vonatkozó kifogások, valamint a környezetvédelmi nyilatkozat vagy a frissített környezetvédelmi nyilatkozat szükséges módosításainak vagy kiegészítéseinek részletei.

(8) A hitelesítést követően a környezetvédelmi hitelesítő érvényesíti a szervezet környezetvédelmi nyilatkozatát vagy a frissített környezetvédelmi nyilatkozatot, és igazolja, hogy az teljesíti az e rendeletben foglalt előírásokat, feltéve, hogy a hitelesítés és érvényesítés eredménye igazolja a következőket:

- a) a szervezet környezetvédelmi nyilatkozatában és frissített környezetvédelmi nyilatkozatában foglalt információk és adatok megbízhatók és helyesek, illetve megfelelnek az e rendeletben meghatározott előírásoknak; és
- b) semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítené a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokat.

(9) Az érvényesítés alkalmával a környezetvédelmi hitelesítő a VII. mellékletben említett, aláírt nyilatkozatot ad ki arra vonatkozóan, hogy a hitelesítést és érvényesítést e rendelet szerint végezte.

(10) Az egyik tagállamban akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítők a többi tagállamban is végezhetnek hitelesítési és érvényesítési tevékenységet az ezen rendeletben megállapított előírások szerint.

A hitelesítési vagy érvényesítési tevékenységet a tevékenység helye szerinti tagállam akkreditáló vagy engedélyező testülete felügyeli. Az akkreditáló vagy engedélyező testületet a 24. cikk (1) bekezdésében megjelölt időn belül értesíteni kell a tevékenység megkezdéséről.

26. cikk

A kis szervezetek hitelesítése és érvényesítése

(1) A hitelesítési és érvényesítési tevékenységek során a környezetvédelmi hitelesítőnek figyelembe kell vennie a kis szervezetek sajátos jellemzőit, többek között a következőket:

- a) rövid jelentéstételi útvonalak;
- b) többfunkciós személyzet;
- c) munkahelyi képzés;
- d) a változásokhoz való gyors alkalmazkodás képessége; valamint
- e) az eljárások korlátozott dokumentációja.

(2) A környezetvédelmi hitelesítő a hitelesítést és az érvényesítést úgy végzi, hogy ne rójon szükségtelen terhetet a kis szervezetekre.

(3) A környezetvédelmi hitelesítő figyelembe veszi a rendszer hatékonyságára vonatkozó tárgyilagos bizonyítékot – beleértve a szervezeten belüli, a működés nagyságrendjével és összetettségével arányos eljárások meglétét –, a kapcsolódó környezeti hatások jellegét, valamint az üzemeltetők szakmai képesítését.

27. cikk

A harmadik országban végzett hitelesítés és érvényesítés feltételei

(1) Valamely tagállamban akkreditált vagy engedéllyel rendelkező környezetvédelmi hitelesítők harmadik országban található szervezet számára is végezhetnek hitelesítési és érvényesítési tevékenységet az ezen rendeletben megállapított előírások szerint.

(2) A környezetvédelmi hitelesítő minden egyes, harmadik országban végzendő hitelesítés vagy érvényesítés előtt legalább hat héttel tájékoztatja a szervezet nyilvántartásba vételi kérelmének vagy nyilvántartásba vételének helye szerinti tagállam akkreditáló vagy engedélyező testületét akkreditációjának vagy engedélyezésének részleteiről, valamint a hitelesítés vagy érvényesítés időpontjáról és helyéről.

(3) A hitelesítési és érvényesítési tevékenységet a környezetvédelmi hitelesítő akkreditálásának vagy engedélyezésének helye szerinti tagállam akkreditáló vagy engedélyező testülete felügyeli. Az akkreditáló vagy engedélyező testületet a (2) bekezdésben megjelölt időn belül értesíteni kell a tevékenység megkezdéséről.

VI. FEJEZET

AKKREDITÁLÓ ÉS ENGEDÉLYEZŐ TESTÜLETEK

28. cikk

Az akkreditálás és engedélyezés működése

(1) A 765/2008/EK rendelet 4. cikke szerint a tagállam által kijelölt akkreditáló testület felelős a környezetvédelmi hitelesítők akkreditálásáért, valamint az e rendelettel összhangban a környezetvédelmi hitelesítők által végzett tevékenységek felügyeletéért.

(2) A tagállamok a 765/2008/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése értelmében engedélyező testületet jelölhetnek ki, amely felelős az engedélyek környezetvédelmi hitelesítők számára való kiadásáért, illetve a környezetvédelmi hitelesítők felügyeletéért.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem engedélyezik természetes személyek környezetvédelmi hitelesítőkként való akkreditálását vagy engedélyezését.

(4) Az akkreditáló és engedélyező testületek értékelik a környezetvédelmi hitelesítők szakmai hozzáértését a kérelmezett akkreditálás vagy engedélyezés hatályára irányadó, a 20., 21. és 22. cikkben meghatározott elemek alapján.

(5) A környezetvédelmi hitelesítők akkreditálásának vagy engedélyezésének hatályát a gazdasági tevékenységeknek az 1893/2006/EK rendeletben megállapított osztályozása szerint kell meghatározni. Az akkreditálás szakmai körét korlátozza a környezetvédelmi hitelesítő szakmai képzése, illetve – adott esetben – a hatáskör meghatározásakor figyelembe kell venni a vizsgált tevékenység nagyságrendjét és összetettségét.

(6) Az akkreditáló és engedélyező testületek megfelelő eljárásokat dolgoznak ki a környezetvédelmi hitelesítők akkreditálása vagy engedélyezése, akkreditálásának vagy engedélyezésének elutasítása, akkreditálásának vagy engedélyezésének felfüggesztése és visszavonása, illetve felügyelete terén.

Ezek az eljárások olyan mechanizmusokat tartalmaznak, amelyek lehetővé teszik az érdekelt felek – ideértve az illetékes testületeket és a szervezeteket képviselő testületeket – a kérelmező és az akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítőkkal kapcsolatos észrevételeinek figyelembevételét.

(7) Az akkreditálás vagy engedélyezés elutasítása esetén az akkreditáló vagy engedélyező testület tájékoztatja a környezetvédelmi hitelesítőt döntésének indokairól.

(8) Az akkreditáló vagy engedélyező testület létrehozza, felülvizsgálja és frissíti a környezetvédelmi hitelesítők jegyzékét és azok akkreditálási vagy engedélyezési hatáskörét a saját tagállamában, és közvetlenül vagy az érintett tagállam döntése szerint a nemzeti hatóságokon keresztül havonta tájékoztatja a Bizottságot és az akkreditáló vagy engedélyező testület helye szerinti tagállam illetékes testületét az e jegyzékben bekövetkezett változásokról.

(9) A 765/2008/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében meghatározott tevékenységek nyomán követésére vonatkozó szabályok és eljárások keretében az akkreditáló és engedélyező testületek felügyeleti jelentést készítenek az érintett környezetvédelmi hitelesítővel folytatott konzultációt követően, amennyiben a következők szerinti valamelyik határozatot hozzák:

- a környezetvédelmi hitelesítő tevékenységeit nem teljesítette megfelelően ahhoz, hogy bizonyítást nyerjen, hogy a szervezet megfelel az e rendeletben foglalt előírásoknak;
- a környezetvédelmi hitelesítő által végzett hitelesítés és érvényesítés e rendelet egy vagy több követelményét megsértette.

A jelentést a szervezet nyilvántartásának vagy nyilvántartásba vételi kérelmének helye szerinti tagállam illetékes testületének vagy adott esetben az akkreditációt vagy engedélyt odaítélő akkreditáló vagy engedélyező testületnek kell benyújtani.

29. cikk

Az akkreditáció vagy engedélyezés felfüggesztése és visszavonása

(1) Az akkreditáció vagy engedélyezés felfüggesztéséhez vagy visszavonásához konzultálni kell az érintett felekkel, köztük a környezetvédelmi hitelesítővel, annak érdekében, hogy az akkreditáló vagy engedélyező testület rendelkezzen a döntéshozatalhoz szükséges bizonyítékokkal.

(2) Az akkreditáló vagy engedélyező testület tájékoztatja a környezetvédelmi hitelesítőt a hozott intézkedések indokairól és – adott esetben – az illetékes végrehajtó hatósággal folytatott tárgyalás menetéről.

(3) Az akkreditációt vagy engedélyt mindaddig fel kell függeszteni vagy vissza kell vonni, a mulasztás vagy a jogi kötelezettségek megsértésének jellegétől és mértékétől függően, amíg bizonyítást nem nyer, hogy a környezetvédelmi hitelesítő teljesítette e rendeletben foglalt kötelezettségeit.

(4) Az akkreditáció vagy engedélyezés felfüggesztését meg kell szüntetni, amennyiben az akkreditáló vagy engedélyező testület kielégítő információt kapott arról, hogy a környezetvédelmi hitelesítő teljesíti e rendelet követelményeit.

30. cikk

Az akkreditáló és engedélyező testületek fóruma

(1) Valamennyi tagállam összes akkreditáló és engedélyező testületének részvételével fórum alakul, a továbbiakban az akkreditáló és engedélyező testületek fóruma, amely évente legalább egyszer ülésezik a Bizottság képviselőjének jelenlétében.

(2) Az akkreditáló és engedélyező testületek fórumának feladata, hogy gondoskodjon a következőkre vonatkozó eljárások egységességéről:

- a környezetvédelmi hitelesítők e rendelet értelmében történő akkreditálása vagy engedélyezése, beleértve az akkreditáció, illetve engedély elutasítását, felfüggesztését vagy visszavonását;
- az akkreditált vagy engedéllyel rendelkező környezetvédelmi hitelesítők által végzett felügyeleti tevékenység.

(3) Az akkreditáló és engedélyező testületek fóruma útmutatást dolgoz ki az akkreditáló és engedélyező testületek szakmai képesítését érintő kérdésekben.

(4) Az akkreditáló és engedélyező testületek fóruma elfogadja saját eljárási szabályzatát.

(5) A (3) bekezdésben említett iránymutatást tartalmazó dokumentumokat, illetve a (4) bekezdésben említett eljárási szabályzatot el kell juttatni a Bizottsághoz.

(6) Az akkreditáló és engedélyező testületek fóruma által elfogadott harmonizációs eljárásokkal kapcsolatos iránymutatást tartalmazó dokumentumokat a Bizottság adott esetben elfogadásra javasolja a 49. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban.

Ezeket a dokumentumokat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

31. cikk

Az akkreditáló és engedélyező testületek szakértői értékelése

(1) A környezetvédelmi hitelesítők e rendelet szerinti akkreditálása és engedélyezése tekintetében végzett szakértői értékelést, amelyet az akkreditáló és engedélyező testületek fóruma szervez, rendszeresen, de legalább négyévente elvégzik, és magában foglalja a 28. és 29. cikkben megállapított szabályok és eljárások értékelését.

Valamennyi akkreditáló és engedélyező testületnek részt kell vennie a szakértői értékelésben.

(2) Az akkreditáló és engedélyező testületek fóruma eljuttatja a Bizottságnak és a 49. cikk (1) bekezdése szerint létrehozott bizottságnak a szakértői értékelésről készült rendszeres jelentését.

A jelentést az akkreditáló és engedélyező testületek fóruma és az első albekezdésben említett bizottság általi jóváhagyást követően nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

VII. FEJEZET

A TAGÁLLAMOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

32. cikk

Segítségnyújtás a szervezeteknek a környezetvédelemmel kapcsolatos hatályos jogi kötelezettségek teljesítése tekintetében

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szervezetek hozzáférheszenek az adott tagállam környezetvédelmi jogi követelményeire vonatkozó tájékoztatáshoz és segítségnyújtáshoz.

(2) A segítségnyújtás a következőket foglalja magában:

a) a hatályos környezetvédelmi jogi előírásokra vonatkozó tájékoztatás;

b) a végrehajtó hatóságok meghatározása a vonatkozó speciális környezetvédelmi jogi előírások vonatkozásában.

(3) A tagállamok az (1) és a (2) bekezdésben említett feladat végrehajtását az illetékes testületekre vagy bármely más testületre ruházhatják, amely rendelkezik a szükséges szakértelemmel és a feladat ellátásához szükséges megfelelő erőforrásokkal.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a végrehajtó hatóságok válaszoljanak legalább a kis szervezeteknek, a hatáskörükbe tartozó, vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokra vonatkozóan, valamint tájékoztassák a szervezeteket arról, hogy milyen módon bizonyíthatják a jogi előírásoknak való megfelelést.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes végrehajtó hatóságok értesítsék az illetékes testületet a nyilvántartásba vett szervezetek esetében a hatályos környezetvédelmi jogi előírások teljesítése terén tapasztalt hiányosságokról.

Az illetékes végrehajtó hatóság mihamarabb, de legfeljebb a hiányosság tudomására jutását követő egy hónapon belül értesíti az illetékes testületet.

33. cikk

Az EMAS népszerűsítése

(1) A tagállamok az illetékes testületekkel, a végrehajtó hatóságokkal és más érintettekkel közösen népszerűsítik az EMAS rendszerét, figyelembe véve a 34–38. cikkben említett tevékenységeket.

(2) Ennek céljából a tagállamok népszerűsítési stratégiát állíthatnak fel, amelyet rendszeresen felül kell vizsgálni.

34. cikk

Tájékoztatás

(1) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket, hogy tájékoztassák:

a) a nyilvánosságot az EMAS célkitűzéseiről és főbb alkotóelemeiről;

b) a szervezeteket e rendelet tartalmáról.

(2) A tagállamok – adott esetben – szakmai kiadványokat, helyi folyóiratokat, reklámkampányokat és más alkalmas eszközöket használnak fel az EMAS általános megismertetésére.

A tagállamok különösen az ipari szövetségekkel, a fogyasztói szervezetekkel, a környezetvédelmi szervezetekkel, a szakszervezetekkel, a helyi intézményekkel és más érdekelttel működhetnek együtt.

35. cikk

Népszerűsítő tevékenységek

(1) A tagállamok az EMAS-t népszerűsítő tevékenységet folytatnak. E tevékenységek közé tartozhatnak az alábbiak:

- a) az EMAS-ra vonatkozó tapasztalatok és a legjobb gyakorlat cseréjének ösztönzése az érintett felek körében;
- b) az EMAS népszerűsítését célzó és a szervezetek rendelkezésére álló hatékony eszközök kidolgozása;
- c) technikai támogatás nyújtása a szervezetek számára az EMAS-szal kapcsolatos marketingtevékenységük meghatározásához és végrehajtásához;
- d) az EMAS népszerűsítését szolgáló, szervezetek közötti partnerségek ösztönzése.

(2) Az illetékes testületek, az akkreditáló és engedélyező testületek, a nemzeti hatóságok és egyéb érdekelteltek használhatják a nyilvántartási szám nélküli EMAS-logót az EMAS-szal kapcsolatos reklám- és népszerűsítési céljaikra. Ilyen esetekben az V. melléklet szerinti EMAS-logó használata nem sugallhatja azt, hogy annak felhasználója nyilvántartásba vett szervezet, ha ez nem áll fenn.

36. cikk

A kis szervezetek részvételének ösztönzése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a kis szervezetek részvételének ösztönzésére, többek között a következők révén:

- a) az információhoz és különösen a számukra kidolgozott támogatási alapokhoz való hozzáférés elősegítése;
- b) a részvételre ösztönző, ésszerű nyilvántartásba vételi díjak biztosítása;
- c) a technikai segítségnyújtási intézkedések ösztönzése.

37. cikk

Csoportos és fokozatos megközelítés

(1) A tagállamok ösztönzik a helyi hatóságokat, hogy az ipari szövetségekkel, a kereskedelmi kamarákkal és más érdekelt felekkel együtt egyedi segítséget nyújtsanak a 4., 5. és 6. cikkben említett nyilvántartásba vételi követelmények teljesítéséhez a szervezetek csoportjainak.

A szervezetcsoport minden tagját külön kell nyilvántartásba venni.

(2) A tagállamok környezetvédelmi vezetési rendszer alkalmazására ösztönzik a szervezeteket. Különösen ösztönzik az olyan fokozatos megközelítést, amely végül az EMAS keretében történő nyilvántartásba vételhez vezet.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján kialakított rendszereknek úgy kell működniük, hogy ne okozzanak a résztvevők, különösen a kis szervezetek számára felesleges költségeket.

38. cikk

Az EMAS figyelembevétele más Közösségi jogszabályokban és eszközökben

(1) A tagállamok a közösségi jogszabályok sérelme nélkül mérlegelik, hogy e rendelettel összhangban az EMAS keretében történő nyilvántartásba vétel:

- a) hogyan vehető figyelembe az új jogszabályok kidolgozása során;
- b) hogyan használható fel a jogszabályok alkalmazási és végrehajtási eszközeként;
- c) hogyan vehető figyelembe a közbeszerzés és vásárlás során.

(2) A közösségi – különösen a versenyre, adózásra és állami támogatásokra vonatkozó – jogszabályok sérelme nélkül, a tagállamok adott esetben intézkedéseket hoznak annak elősegítésére, hogy a szervezetek bejegyeztessék magukat az EMAS-nyilvántartásba, illetve nyilvántartásukat fenntartsák.

Az intézkedések közé tartozhatnak többek között az alábbiak:

- a) szabályozási könnyítés, amely a nyilvántartásba vett szervezetet úgy tekinti, hogy teljesít egyes környezetvédelmi jogi előírásokat, amelyeket az illetékes hatóságok más jogi eszközökben határoztak meg;
- b) jobb szabályozás, amely során valamely egyéb jogi eszközt módosítanak azért, hogy megszűnjenek, enyhüljenek, illetve egyszerűsödjenek az EMAS-ban részt vevő szervezetek terhei a piacon szerepük és a versenyképességük növelése érdekében.

39. cikk

Díjak

(1) A tagállamok díjakat számíthatnak fel, figyelembe véve a következőket:

- a) a 32. cikk szerint a tagállamok által kijelölt és felállított testületeknek a szervezetek részére nyújtott tájékoztatói és a segítségnyújtási költségek;
- b) a környezetvédelmi hitelesítő akkreditálásának, engedélyezésének és felügyeletének költségei;
- c) az illetékes testületek által végzett nyilvántartásba vétel, a nyilvántartás meghosszabbításának, felfüggesztésének és megszüntetésének költségei, valamint a Közösségen kívüli szervezetek esetében ezen eljárások lebonyolításának további költségei.

Ezek a díjak nem léphetik túl az ésszerűség határait, és a szervezet méretével és az elvégzendő munka mennyiségével arányosnak kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szervezetek valamennyi alkalmazandó díjról tájékoztatást kapjanak.

40. cikk

E rendelet megsértése

(1) E rendelet rendelkezéseinek be nem tartása esetében a tagállamok megfelelő jogi, illetve közigazgatási intézkedéseket hoznak.

(2) A tagállamok hatékony rendelkezéseket hoznak az EMAS-logó e rendelet rendelkezéseit sértő használata esetére.

A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban hozott rendelkezések alkalmazhatók.

41. cikk

A Bizottsághoz benyújtandó információ és jelentés

(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az illetékes testületek és az akkreditáló és engedélyező testületek működésére vonatkozó struktúrákról és eljárásokról, és szükség esetén frissítik ezt az információt.

(2) Az érintett tagállam két évente jelenti a Bizottságnak az e rendelet értelmében hozott intézkedésekről szóló naprakész információkat.

E jelentésekben a tagállamok tekintetbe veszik a Bizottság által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 47. cikk értelmében benyújtott legfrissebb jelentést.

VIII. FEJEZET

A BIZOTTSÁGRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

42. cikk

Tájékoztatás

(1) A Bizottság tájékoztatja:

- a) a nyilvánosságot az EMAS célkitűzéseiről és főbb alkotóelemeiről;
- b) a szervezeteket e rendelet tartalmáról.

(2) A Bizottság fenntartja és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi a következőket:

- a) a környezetvédelmi hitelesítők és a nyilvántartásba vett szervezetek jegyzéke;
- b) a környezetvédelmi nyilatkozatokat elektronikus formátumban tartalmazó adatbázis;
- c) az EMAS-szal kapcsolatos legjobb gyakorlatok adatbázisa, beleértve többek között az EMAS támogatását szolgáló hatékony eszközöket és a szervezeteknek nyújtott technikai támogatás példáit;
- d) azoknak a közösségi forrásoknak a jegyzékét, amelyek az EMAS bevezetését és a kapcsolódó projekteket és tevékenységeket támogatják.

43. cikk

Együtműködés és koordináció

(1) A Bizottság szükség szerint elősegíti a tagállamok közötti együttműködést különösen a célból, hogy megvalósuljon a szabályok egységes és következetes alkalmazása a Közösségben a következők tekintetében:

- a) a szervezetek nyilvántartásba vétele;
- b) környezetvédelmi hitelesítők;
- c) tájékoztatás és segítségnyújtás a 32. cikkben említettek szerint.

(2) A közbeszerzésekre vonatkozó közösségi jogszabályok sérelme nélkül, a Bizottság és egyéb közösségi intézmények és testületek a munka- és szolgáltatási szerződések teljesítési feltételeinek meghatározásánál – adott esetben – az EMAS-t vagy más, a 45. cikk szerint elismert vagy egyenértékű környezetvédelmi vezetési rendszert vesznek alapul.

44. cikk

Az EMAS integrálása a Közösség egyéb politikáiba és eszközeibe

A Bizottság mérlegeli, hogy az EMAS keretében történő nyilvántartásba vételt e rendelettel összhangban:

1. hogyan veheti figyelembe az új jogszabályok kidolgozása és a hatályos jogszabályok felülvizsgálata során, különösen a 38. cikk (2) bekezdésében ismertetett szabályozási könnyítés és jobb szabályozás formájában;
2. hogyan használhatja fel eszközként a jogszabályok alkalmazása és végrehajtása során.

⁽¹⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

45. cikk

Kapcsolat egyéb környezetvédelmi vezetési rendszerekkel

(1) A tagállamok írásbeli kérelmet nyújthatnak be a Bizottságnak a nemzeti vagy regionális szinten elismert, megfelelő tanúsítási eljárások szerint tanúsított meglévő környezetvédelmi vezetési rendszereik, vagy azok részeinek elismerésére, amennyiben azok teljesítik e rendelet megfelelő követelményeit.

(2) A tagállamok kérelmükben feltüntetik a környezetvédelmi vezetési rendszerek vonatkozó részeit, illetve a rendelet megfelelő követelményeit.

(3) A tagállamok bizonyítják, hogy az érintett környezetvédelmi vezetési rendszer valamennyi vonatkozó része megfelel e rendelet követelményeinek.

(4) A Bizottság az (1) bekezdésben említett kérelem vizsgálatát követően és a 49. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadói eljárásnak megfelelően elismeri a környezetvédelmi vezetési rendszer vonatkozó részeit, illetve elismeri a tanúsító testületekre vonatkozó akkreditálási vagy engedélyezési követelményeket, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az adott tagállam:

- a) kellő egyértelműséggel feltüntette a kérelemben a környezetvédelmi vezetési rendszerek vonatkozó részeit, illetve e rendelet megfelelő előírásait;
- b) kielégítően bizonyította, hogy az érintett környezetvédelmi vezetési rendszer valamennyi vonatkozó része megfelel e rendelet előírásainak.

(5) A Bizottság az elismert környezetvédelmi vezetési rendszerekre történő hivatkozásokat, beleértve az EMAS I. mellékletben említett, vonatkozó szakaszokat, és az elismert akkreditálási vagy engedélyezési követelményeket közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

46. cikk

Referenciadokumentumok és útmutatók kidolgozása

(1) A Bizottság a tagállamokkal és egyéb érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően ágazati referenciadokumentumokat dolgoz ki, amelyek a következőket tartalmazzák:

- a) a legjobb környezetvédelmi vezetési gyakorlatot;
- b) az adott ágazatok környezeti teljesítménymutatóit;
- c) adott esetben a környezeti teljesítményszinteket azonosító kiválósági referenciaértékeket és értékelési rendszereket.

A Bizottság ágazatközi használatra szánt referenciadokumentumokat is kidolgozhat.

(2) A Bizottság figyelembe veszi az egyéb közösségi környezeti politikáknak vagy eszközöknek, vagy a nemzetközi előírásoknak megfelelően kidolgozott, meglévő referenciadokumentumokat és környezeti teljesítménymutatókat.

(3) A Bizottság 2010 végéig munkatervet készít, meghatározva azon ágazatok tájékoztató jellegű jegyzékét, amelyeket az ágazati és ágazatközi referenciadokumentumok elfogadása során prioritásként fognak kezelni.

A munkatervet a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik és rendszeresen frissítik.

(4) A Bizottság az illetékes testületek fórumával együttműködve útmutatót dolgoz ki a Közösségen kívüli szervezetek nyilvántartásba vételére vonatkozóan.

(5) A Bizottság felhasználói útmutatót tesz közzé, amely ismerteti az EMAS rendszerben való részvételhez szükséges lépéseket.

Ezen útmutatónak elérhetőnek kell lennie az Európai Unió intézményeinek minden hivatalos nyelvén és az interneten keresztül.

(6) Az (1) és (4) bekezdés szerint kidolgozott dokumentumokat be kell nyújtani elfogadás céljából. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 49. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

47. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely az e fejezet értelmében tett lépésekre és intézkedésekre vonatkozó információkat, valamint a 41. cikk alapján a tagállamoktól kapott információkat tartalmazza.

A jelentésnek tartalmaznia kell a rendszer környezetre gyakorolt hatásának értékelését és a résztvevők számának alakulását.

IX. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

48. cikk

A mellékletek módosítása

(1) A Bizottság – ha szükséges, vagy adott esetben – az EMAS működése során szerzett tapasztalatok fényében, az EMAS-előírásokra vonatkozó iránymutatás tekintetében megállapított igények nyomán, illetve az e rendelet hatékony végrehajtását bármilyen módon befolyásoló nemzetközi szabványok vagy új szabványok bármiféle változása fényében módosíthatja a mellékleteket.

(2) Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 49. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

49. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság munkája segíti.
- (2) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkében meghatározott tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikke rendelkezéseire.
- (3) Az e cikkre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikke rendelkezéseire.

50. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2015. január 11-ig felülvizsgálja az EMAS-t a működése során nyert tapasztalatok és a nemzetközi fejlemények fényében. A Bizottság figyelembe veszi az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz a 47. cikkel összhangban benyújtott jelentéseket.

51. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

- (1) A következő jogi aktusok a hatályukat veszítik:
- a) a 761/2001/EK rendelet;
- b) a Bizottság 2001. szeptember 7-i 2001/681/EK határozata a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásával kapcsolatos útmutatásról ⁽¹⁾;

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2009. november 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

52. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

a Tanács részéről
az elnök
Å. TORSTENSSON

- c) A Bizottság 2006. március 1-jei 2006/193/EK határozata a 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet keretében az EMAS-logónak a szállítási vagy harmadlagos csomagoláson, kivételes esetként történő felhasználására irányadó szabályok megállapításáról ⁽²⁾.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve,
- a) a 761/2001/EK rendelet szerint létrehozott nemzeti akkreditációs testületek és illetékes testületek tovább folytatják tevékenységüket. A tagállamok e rendeletnek megfelelően módosítják az akkreditációs testületek és az illetékes testületek által követett eljárásokat. A tagállamok biztosítják, hogy a módosított eljárásokat végrehajtó rendszerek 2011. január 11-ig teljes mértékben működőképesek legyenek;
- b) a 761/2001/EK rendelettel összhangban nyilvántartásba vett szervezetek megmaradnak az EMAS-nyilvántartásban. A következő hitelesítésnél a környezetvédelmi hitelesítő első-sorban azt ellenőrzi, hogy a szervezet teljesíti-e az ezen rendeletben foglalt új előírásokat. Ha a következő felülvizsgálat 2010. július 11. előtt esedékes, a következő felülvizsgálat időpontját hat hónappal el lehet halasztani a környezetvédelmi hitelesítő és az illetékes testület bejegyzésével;
- c) a 761/2001/EK rendelet szerint akkreditált környezetvédelmi hitelesítők az e rendelet szerint megállapított előírások betartásával folytathatják tevékenységüket.
- (3) A 761/2001/EK rendeletre történő hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a VIII. mellékletben található megfelelési táblázatnak megfelelően kell értelmezni.

⁽¹⁾ HL L 247., 2001.9.17., 24. o.

⁽²⁾ HL L 70., 2006.3.9., 63. o.

I. MELLÉKLET

KÖRNYEZETI ÁLLAPOTFELMÉRÉS

Az állapotfelmérés a következő fő területekre terjed ki:

1. A hatályos környezetvédelmi jogi előírások megállapítása.

A vonatkozó hatályos környezetvédelmi jogi előírások listájának elkészítésén kívül a szervezet azt is meghatározza, hogyan bizonyítható a különböző előírásoknak való megfelelése.

2. Valamennyi jelentős környezeti hatással járó közvetlen és közvetett környezeti tényező meghatározása, lehetőség szerint számszerűsítve és minősítve, és a jelentősnek minősített tényezőkről nyilvántartás készítése.

A szervezet egy környezeti tényező jelentőségének értékelésénél a következő kérdéseket veszi figyelembe:

- i. környezeti károkozás lehetősége;
- ii. a helyi, regionális vagy globális környezet sebezhetősége;
- iii. a tényező vagy hatás terjedelme, száma, gyakorisága és visszafordíthatósága;
- iv. vonatkozó környezetvédelmi jogszabályok megléte és követelményei;
- v. jelentősége az érdekelt felek és a szervezet alkalmazottai számára.

a) Közvetlen környezeti tényezők

A közvetlen környezeti tényezők a szervezet olyan tevékenységeire terjednek ki, amelyek felett a szervezet közvetlen vezetői ellenőrzést gyakorolnak.

Valamennyi szervezetnek figyelembe kell vennie működésének közvetlen tényezőit.

A közvetlen környezeti tényezők a teljesség igénye nélkül a következőkhöz kapcsolódnak:

- i. jogi előírások és megengedett határértékek;
- ii. a levegőbe történő kibocsátás;
- iii. a vízbe történő kibocsátás;
- iv. szilárd és egyéb hulladékok, különösen a veszélyes hulladékok termelése, e hulladékok újrafeldolgozása, újrahasználat, szállítása és ártalmatlanítása;
- v. földhasználat és a talaj szennyezése;
- vi. a természeti erőforrások és nyersanyagok felhasználása (az energiát is beleértve);
- vii. adalékanyagok, segédanyagok és félig feldolgozott termékek felhasználása;
- viii. helyi szempontok (zaj, rezgés, szag, por, látvány stb);
- ix. közlekedési szempontok (az árukra és szolgáltatásokra egyaránt tekintettel);
- x. a véletlen események, balesetek és potenciális vészhelyzetek következtében felmerülő, vagy esetlegesen felmerülő környezeti balesetek és hatások kockázata;
- xi. a biológiai sokféleségre gyakorolt hatások.

b) Közvetett környezeti tényezők

Közvetett környezeti tényező egy szervezet és harmadik fél kölcsönhatásának eredményeként alakulhat ki, amelyet az EMAS keretében nyilvántartásba vételt kérő szervezet észszerű mértékben befolyásolhat.

Nem ipari szervezetek, például a helyi hatóságok vagy pénzügyi intézmények esetében is fontos, hogy figyelembe vegyék a fő üzleti tevékenységükhöz kapcsolódó környezeti tényezőket. Egy szervezet telephelyének és létesítményeinek környezeti tényezőire korlátozódó leltár nem elegendő.

Többek között az alábbiak tartozhatnak ide:

- i. egy termék életciklusához kapcsolódó tényezők (tervezés, fejlesztés, csomagolás, szállítás, felhasználás és hulladékhasznosítás/ártalmatlanítás);
- ii. beruházások, kölcsönök nyújtása és biztosítási szolgáltatások;
- iii. új piacok;
- iv. szolgáltatások választéka és összetétele (például közlekedési vagy vendéglátó-ipari szolgáltatások);
- v. igazgatási és tervezési döntések;
- vi. a termékinálat összetétele;
- vii. a kivitelező, alvállalkozók és szállítók környezeti teljesítménye és gyakorlata.

A szervezetnek bizonyítania kell, hogy a beszerzési eljárásaival kapcsolatos jelentős környezeti tényezőket meghatározták, és hogy az e szempontokhoz kapcsolódó jelentős hatásokat a vezetési rendszerben tekintetbe veszik. A szervezetnek törekednie kell annak biztosítására, hogy a szállítók és a szervezet nevében eljárók teljesítsék a szervezet környezeti politikáját a szerződés alapján végzett tevékenységek teljesítése során.

Az ilyen közvetett környezeti tényezők esetében a szervezetnek figyelembe kell vennie, hogy mekkora befolyást tud gyakorolni ezekre a tényezőkre, és milyen intézkedéseket tehet a környezeti hatás mérséklésére.

3. A környezeti hatás jelentőségének értékelésére szolgáló kritériumok leírása

A szervezet meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek alapján értékeli a tevékenységeivel, termékeivel és szolgáltatásaival összefüggő környezeti tényezők jelentőségét, annak megállapítása céljából, hogy melyeknek van jelentős környezeti hatása.

A szervezet által kidolgozott kritériumoknak figyelembe kell venniük a közösségi jogszabályokat, továbbá átfogónak, a független ellenőrzést biztosítónak, megismételhetőnek és nyilvánosan hozzáférhetőnek kell lenniük.

A szervezet környezeti tényezői jelentőségének értékelésére szolgáló kritériumok meghatározása során többek között a következőket kell figyelembe venni:

- a) a környezet állapotáról szóló tájékoztatás a szervezet olyan tevékenységeinek, termékeinek és szolgáltatásainak meghatározása céljából, amelyek hatással lehetnek a környezetre;
- b) a szervezet jelenlegi adatai az anyag- és energiafelhasználásról, a hulladékokról és a kibocsátásokról, a környezeti kockázatok szempontjából;
- c) az érdekelt felek álláspontjai;
- d) a szervezet jogilag szabályozott környezetvédelmi tevékenységei;
- e) a szervezet beszerzési tevékenységei;
- f) a szervezet termékeinek tervezése, fejlesztése, gyártása, forgalmazása, szervizelése, felhasználása, újrahaználata, újrafeldolgozása és hulladékként történő ártalmatlanítása;
- g) a szervezet azon tevékenységei, amelyeknél a legjelentősebbek a környezetvédelmi költségek és a környezeti előnyök.

Amikor a szervezet értékeli tevékenységei környezeti hatásainak jelentőségét, nem számolhat csupán a szokásos üzemi feltételekkel, hanem az újraindítási és leállási feltételeket és az ésszerűen előrelátható vészhelyzeteket is figyelembe kell vennie. Számításba kell venni a múltbeli, jelenlegi és a tervezett tevékenységeket is.

4. Valamennyi jelenlegi környezetvédelmi vezetési gyakorlat és eljárás vizsgálata.

5. Korábbi események vizsgálatának eredményeként kapott visszajelzések értékelése.

II. MELLÉKLET

A környezetvédelmi vezetési rendszer követelményei, valamint további kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell

Az EMAS szerinti környezetvédelmi vezetési rendszer követelményeit az EN ISO 14001:2004 szabvány 4. szakasza határozza meg. Ezeket az előírásokat, amelyek e melléklet A. részét képezik, az alábbi táblázat bal oldali oszlopa tartalmazza.

Ezenkívül az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek számos további kérdéssel is foglalkozniuk kell, amelyek közvetlenül kapcsolódnak az EN ISO 14001:2004 szabvány 4. szakaszának számos eleméhez. Ezek a további előírások, amelyek e melléklet B. részét képezik, a táblázat jobb oldali oszlopában található.

A. RÉSZ A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei az EN ISO 14001:2004 alapján	B. RÉSZ További kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell
<p>A környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) részt vevő szervezetek teljesítik az EN ISO 14001:2004 európai szabvány ⁽¹⁾ 4. szakaszának követelményeit, amelyek itt teljességükben szerepelnek:</p> <p>A. A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei</p> <p>A.1. Általános követelmények</p> <p>A szervezet e nemzetközi szabvány követelményeivel összhangban környezetközpontú irányítási rendszert alakít ki, amelyet dokumentál, alkalmaz, fenntart és folyamatosan fejleszt, és meghatározza, miként fogja teljesíteni e követelményeket.</p> <p>A szervezet meghatározza és dokumentálja, hogy milyen körre terjed ki környezetközpontú irányítási rendszere.</p> <p>A.2. Környezeti politika</p> <p>A felső vezetés határozza meg a szervezet környezeti politikáját, és biztosítja, hogy környezetközpontú irányítási rendszerének meghatározott alkalmazási körén belül:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) megfeleljen tevékenységei, termékei és szolgáltatásai jellegének, mértékének és környezeti hatásainak; b) tartalmazzon kötelezettségvállalást a környezet folyamatos javítása és a szennyezés megelőzése mellett; c) tartalmazzon kötelezettségvállalást a vonatkozó jogi előírásoknak, valamint a szervezet környezeti tényezőivel összefüggő azon egyéb előírásoknak a teljesítésére, amelyek mellett a szervezet elkötelezte magát; d) biztosítson kereteket a környezeti célok és célkitűzések meghatározásához és értékeléséhez; e) dokumentálva legyen, megvalósuljon és érvényben maradjon; f) eljusson mindenkihez, aki a szervezetnek vagy annak megbízásából dolgozik; valamint g) nyilvános legyen. 	

⁽¹⁾ Az e mellékletben közölt szöveg felhasználása az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) engedélyével történt. A teljes szöveg megvásárolható a nemzeti szabványügyi testületektől, amelyek jegyzékét e melléklet tartalmazza. Tilos e mellékletből kereskedelmi céllal másolatot készíteni.

A. RÉSZ A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei az EN ISO 14001:2004 alapján	B. RÉSZ További kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell
<p>A.3. Tervezés</p> <p>A.3.1. Környezeti tényezők</p> <p>A szervezet eljárás(oka)t alakít ki, hajt végre és tart fenn:</p> <p>a) annak megállapítására, hogy tevékenységeinek, termékeinek és szolgáltatásainak mely környezeti tényezőit tudja ellenőrizni, illetőleg befolyásolni környezetközpontú irányítási rendszerének alkalmazási körén belül, tekintettel a tervezett vagy induló fejlesztésekre, valamint az új vagy megváltozott tevékenységeire, termékeire és szolgáltatásaira; és</p> <p>b) annak meghatározására, hogy mely tényezők hatnak vagy hathatnak jelentősen a környezetre (azaz melyek a jelentős környezeti tényezők).</p> <p>A szervezet dokumentálja és rendszeresen frissíti ezeket az adatokat.</p> <p>A szervezet gondoskodik arról, hogy a környezetközpontú irányítási rendszer kialakításakor, bevezetésekor és fenntartásakor figyelembe vegyék a jelentős környezeti tényezőket.</p> <p>A.3.2. Jogi és egyéb előírások</p> <p>A szervezet eljárás(oka)t alakít ki, hajt végre és tart fenn:</p> <p>a) a vonatkozó jogi előírások, valamint a szervezet környezeti tényezőivel összefüggő azon egyéb előírások megállapítására, amelyek mellett a szervezet elkötelezte magát, és az ezekhez való hozzáférésre; valamint</p> <p>b) annak meghatározására, hogy ezen előírások miként alkalmazandók a szervezet környezeti tényezőire.</p> <p>A szervezet gondoskodik arról, hogy a vonatkozó jogi előírásokat és az egyéb előírásokat, amelyek mellett a szervezet elkötelezte magát, figyelembe vegyék a környezetvédelmi vezetési rendszer kialakításakor, bevezetésekor és fenntartásakor.</p>	<p>B.1. Környezeti állapotfelmérés</p> <p>A szervezeteknek az I. melléklet szerinti előzetes környezeti állapotfelmérést kell végezniük környezeti tényezőik azonosítása és felmérése, valamint a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírások megállapítása céljából.</p> <p>A Közösségen kívüli szervezetnek hivatkoznia kell a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállamban a hasonló szervezetekre vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokra.</p> <p>B.2. A jogszabályok betartása</p> <p>Azoknak a szervezeteknek, amelyek az EMAS keretében nyilvántartásba vételt kérnek, bizonyítaniuk kell, hogy:</p> <ol style="list-style-type: none"> azonosították az összes vonatkozó környezetvédelmi követelményt, amelyet a I. mellékletnek megfelelően a környezeti állapotfelmérés során állapítottak meg, és ismerik azoknak a szervezetet érintő hatásait; biztosítják a környezetvédelmi jogszabályok betartását, beleértve az engedélyeket és az engedélyezett határértékeket; és olyan eljárásokat vezettek be, amelyek lehetővé teszik a szervezet számára ezen előírások folyamatos teljesítését.

A. RÉSZ A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei az EN ISO 14001:2004 alapján	B. RÉSZ További kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell
<p>A.3.3. Célok, célkitűzések és program(ok)</p> <p>A szervezet dokumentált környezeti célokat és célkitűzéseket alakít ki, hajt végre és tart fenn a szervezet érintett feladatkörei és szintjei szerint.</p> <p>A céloknak és a célkitűzéseknek lehetőség szerint mérhetőnek kell lenniük, ezenkívül összhangban kell állniuk a környezeti politikával, beleértve a szennyezés megelőzésére, a szervezet által vállalt jogi és egyéb előírások teljesítésére, valamint a folyamatos fejlesztésre tett kötelezettségvállalásokat is.</p> <p>Céljai és célkitűzései kidolgozásakor és felülvizsgálatakor a szervezet figyelembe veszi a jogi és az egyéb előírásokat, amelyek mellett elkötelezte magát, valamint saját jelentős környezeti tényezőit. Figyelembe veszi továbbá a technológiai választási lehetőségeit, a rá vonatkozó pénzügyi, működési és üzleti előírásokat és az érdekelt felek nézeteit.</p> <p>A szervezet programo(ka)t alakít ki, hajt végre és tart fenn ezen célok és célkitűzések elérése érdekében. A program(ok) a következőket tartalmazza(ák):</p> <p>a) a szervezet mely feladatkörei és szintjei felelnek a célok és célkitűzések eléréséért; és</p> <p>b) mely eszközökkel és milyen határidővel kell azokat elérni.</p> <p>A.4. Bevezetés és működés</p> <p>A.4.1. Erőforrások, szerepek, felelősségi kör és hatáskör</p> <p>A vezetés biztosítja azon erőforrásokat, amelyek elengedhetetlenek a környezetközpontú irányítási rendszer kialakításához, bevezetéséhez, fenntartásához és fejlesztéséhez. Az erőforrások közé tartoznak a személyzeti erőforrások és a szakértelem, a szervezeti infrastruktúra, a technológia és a pénzügyi erőforrások.</p>	<p>B.3. Környezeti teljesítmény</p> <p>1. A szervezeteknek bizonyítaniuk kell, hogy a vezetési rendszer és az ellenőrzési eljárások – az I. melléklet szerinti környezeti állapotfelmérésben meghatározott közvetlen és közvetett tényezők figyelembevételével – a szervezet tényleges környezeti teljesítményével foglalkoznak.</p> <p>2. A szervezet környezeti teljesítményét környezeti céljával és célkitűzéseivel összefüggésben a vezetői értékelés folyamatának keretében kell értékelni. A szervezet arra is kötelezettséget vállal, hogy folyamatosan javítja környezeti teljesítményét. E tevékenységében a szervezet építhet a helyi, regionális és nemzeti környezeti programokra.</p> <p>3. A környezeti célok és célkitűzések elérését szolgáló eszközök nem szerepelhetnek környezeti célkitűzésésként. Ha a szervezet egy vagy több telephelyből áll, mindegyik telephelynek, amelyre az EMAS alkalmazandó, teljesítenie kell az EMAS valamennyi követelményét, beleértve a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott, a környezeti teljesítmény folyamatos javítására vonatkozó követelményt is.</p>

A. RÉSZ A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei az EN ISO 14001:2004 alapján	B. RÉSZ További kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell
<p>A hatékonyabb környezetgazdálkodás érdekében meg kell határozni, dokumentálni kell és közzé kell tenni, hogy melyek a szerepek, a felelősségi körök és a hatáskörök.</p> <p>A szervezet felső vezetése kijelöli a vezetés külön képviselőjét (képviselőit), aki(k)nek az egyéb feladatai(k)tól függetlenül feladatokat, kötelezettségeket és hatáskört állapítanak meg:</p> <p>a) a környezetvédelmi vezetési rendszer e nemzetközi szabvány szerinti bevezetésének, alkalmazásának és betartásának biztosítására;</p> <p>b) értékelés céljából fejlesztési javaslatokat is tartalmazó jelentést készítsen (készítsenek) a felső vezetés számára a környezetvédelmi vezetési rendszer teljesítményéről.</p> <p>A.4.2. Szakértelem, képzés és tudatosság</p> <p>A szervezet gondoskodik arról, hogy mindenki, aki a szervezet javára vagy annak megbízásából olyan tevékenységet végez, amely a szervezet által azonosított jelentős környezeti hatással (hatásokkal) járhat, oktatás, képzés és gyakorlat révén megfelelő szakértelemre tegyen szert, és az ezzel kapcsolatos nyilvántartást a szervezet megőrzi.</p> <p>A szervezet felméri, hogy a környezeti tényezőkkel és a környezetközpontú irányítási rendszerrel összefüggésben melyek a képzési igények. Képzéseket biztosít, vagy egyéb lépéseket tesz ezen igények kielégítése érdekében és a kapcsolódó nyilvántartást megőrzi.</p> <p>A szervezet eljárás(oka)t alakít ki, vezet be és tart fenn, hogy a szervezet javára vagy annak megbízásából tevékenységet végző személyek tudatában legyenek a következőknek:</p> <p>a) a környezeti politika és a kapcsolódó eljárások, valamint a környezetközpontú irányítási rendszer követelményeinek való megfelelés fontossága;</p>	<p>B.4. A munkavállalók bevonása</p> <p>1. A szervezetnek fel kell ismernie, hogy a munkavállalók aktív bevonása ösztönzője és előfeltétele a környezet folyamatos és sikeres fejlesztésének, valamint alapvető erőforrása a környezeti teljesítmény javításának és megfelelő módszere a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer szervezetben történő sikeres működtetésének.</p> <p>2. Az „munkavállalók részvétele” magában foglalja az egyes munkavállalók és képviselőik részvételét és tájékoztatását egyaránt. Ezért minden szinten ki kell alakítani a munkavállalói részvételi rendszert. A szervezet ismerje fel, hogy a vezetőség kötelezettségvállalása, fogékonysága és aktív segítségnyújtása előfeltétele az említett folyamatoknak. Ezért ebben az összefüggésben ki kell emelni a vezetőség által a munkavállalók felé adott visszajelzés szükségességét.</p>

A. RÉSZ A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei az EN ISO 14001:2004 alapján	B. RÉSZ További kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell
<p>b) melyek a munkájuk jelentős környezeti tényezői és az ezekhez kapcsolódó valós vagy lehetséges hatások, továbbá milyen környezeti előnyökkel jár személyes teljesítményük javulása;</p> <p>c) a környezetközpontú irányítási rendszer követelményeinek teljesítésében mi a szerepük és a felelősségi körük; és</p> <p>d) milyen következményekkel járhat az előírt eljárásoktól való eltérés.</p>	<p>3. E követelményeken kívül a munkavállalókat be kell vonni a szervezet környezeti teljesítményének folyamatos javítását célzó folyamatba a következők révén:</p> <p>a) az előzetes környezeti állapotfelmérés, helyzetelemzés, valamint az információk összegyűjtése és hitelesítése;</p> <p>b) a környezeti teljesítményt javító környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer kialakítása és bevezetése;</p> <p>c) környezetvédelmi bizottságok létrehozása az információk összegyűjtésére és a környezetvédelmi felelős/a vezetés képviselői, valamint a munkavállalók és képviselőik részvételének biztosítására;</p> <p>d) közös munkacsoportok a környezetvédelmi cselekvési program és a környezetvédelmi ellenőrzés terén;</p> <p>e) a környezetvédelmi nyilatkozatok kidolgozása.</p> <p>4. E célra megfelelő részvételi formákat kell alkalmazni, például a javaslatok könyve rendszert, vagy a projektalapú csoportmunkát, vagy a környezetvédelmi bizottságokat. A szervezeteknek ismerniük kell az e területen folytatott bevált gyakorlatról szóló bizottsági iránymutatásokat. A munkavállalók képviselőit is be kell vonni, ha ezt kérik.</p>
<p>A.4.3. Kommunikáció</p> <p>Tekintettel környezeti tényezőire és a környezetközpontú irányítási rendszerre, a szervezet megfelelő eljárás(oka)t dolgoz ki, vezet be és tart fenn:</p> <p>a) a szervezet különböző szintjei és feladatkörei közötti belső kommunikációra;</p> <p>b) a külső érdekelt felektől érkező lényeges információk átvételére, dokumentálására és a válaszadásra.</p> <p>A szervezetnek el kell döntenie, hogy ad-e külső tájékoztatást a jelentős környezeti tényezőiről, és ezt a döntését dokumentálja. Ha a tájékoztatás mellett dönt, a szervezetnek módszert (módszereket) kell kialakítania és bevezetnie a külső tájékoztatásra.</p>	<p>B.5. Kommunikáció</p> <p>1. Fontos, hogy a szervezet nyílt párbeszédet folytasson a lakossággal és más érdekelt felekkel, beleértve a helyi közösségeket és ügyfeleket is, a tevékenységük, termékeik és szolgáltatásaik környezeti hatásairól, a lakosságot és más érdekelt feleket érintő kérdések feltárása érdekében.</p>

A. RÉSZ A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei az EN ISO 14001:2004 alapján	B. RÉSZ További kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell
<p>A.4.4. Dokumentáció</p> <p>A környezetközpontú irányítási rendszer dokumentálása tartalmazza:</p> <ol style="list-style-type: none"> a környezeti politikát, célkitűzéseket és célokat; annak leírását, hogy mire terjed ki a környezetközpontú irányítási rendszer; a környezetközpontú irányítási rendszer főbb elemeinek és ezek kölcsönhatásainak leírását, valamint hivatkozásokat az idevágó dokumentumokra; az e nemzetközi szabvány által megkövetelt dokumentumokat, beleértve a nyilvántartást; valamint azokat az iratokat, beleértve a nyilvántartást, amelyek a szervezet szerint szükségesek a jelentős környezeti tényezővel kapcsolatos eljárások hatékony tervezésének, működtetésének és ellenőrzésének biztosításához. <p>A.4.5. A dokumentumok kezelése</p> <p>A környezetközpontú irányítási rendszer és az ezen szabvány által megkövetelt dokumentumokat kezelés alá kell vonni. A nyilvántartás különleges dokumentum, amelynek a kezelését az A.5.4. pont követelményeinek megfelelően kell végezni.</p> <p>A szervezet eljárás(oka)t alakít ki, vezet be és tart fenn:</p> <ol style="list-style-type: none"> a dokumentumok kiadásra való alkalmasságának jóváhagyására; a dokumentumok felülvizsgálatára és szükség szerinti frissítésére, majd újbóli jóváhagyására; annak biztosítására, hogy a dokumentumok módosulása és felülvizsgálatuk jelenlegi állása megállapítható legyen; annak biztosítására, hogy az alkalmazandó dokumentumok érvényes változata rendelkezésre álljon a felhasználás helyén; annak biztosítására, hogy a dokumentumok tanulmányozhatók és könnyen azonosíthatók maradjanak; annak biztosítására, hogy azok a külső eredetű dokumentumok, amelyek a szervezet szerint szükségesek a környezetközpontú irányítási rendszer tervezéséhez és működtetéséhez, azonosíthatók legyenek és azok terjesztését kézben tartsák, és az elavult dokumentumok nem kívánt felhasználásának megakadályozására és a bármely okból megőrzött ilyesfajta dokumentumok azonosítására. 	<ol style="list-style-type: none"> A nyitottság, az átláthatóság és a környezetvédelmi információk rendszeres biztosítása azok az alapvető tényezők, amelyek az EMAS-t megkülönböztetik más rendszerektől. Ezek a tényezők a szervezet számára azért is fontosak, hogy kellő bizalmat alakítsanak ki az érdekelt felekben. Az EMAS megfelelő rugalmassággal lehetővé teszi a szervezeteknek, hogy meghatározott célközönségnek releváns tájékoztatást nyújtsanak, miközben biztosítja, hogy valamennyi információ hozzáférhető legyen azok számára, akik ezt igénylik.

A. RÉSZ A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei az EN ISO 14001:2004 alapján	B. RÉSZ További kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell
<p>A.4.6. A működés szabályozása</p> <p>A szervezet környezeti politikája, környezeti céljai és célkitűzései teljesítése érdekében meghatározza és megtervezi azokat a működési folyamatokat, amelyek meghatározott jelentős környezeti tényezőkhöz kapcsolódnak, annak érdekében, hogy azok az előírt körülmények között megvalósuljanak, a következőkön keresztül:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dokumentált eljárás(ok)at dolgoz ki, vezet be és tart fenn olyan helyzetek kezelésére, ahol ezek hiánya a környezeti politikától és a környezeti céloktól, illetve célkitűzésektől való eltérésekhez vezethetne, és b) meghatározza az eljárás(ok)on belüli működési kritériumokat, illetve c) a szervezet által felhasznált áruknál és szolgáltatásoknál felmerülő jelentős környezeti tényezőkkel kapcsolatos eljárás(oka)t kialakítja, bevezeti és fenntartja, valamint az alkalmazandó eljárásokat és előírásokat ismerteti a beszállítóival, beleértve a megbízott vállalkozókat is. <p>A.4.7. Készültség és reagálás vészhelyzet esetén</p> <p>A szervezet eljárás(oka)t alakít ki, vezet be és tart fenn annak megállapítására, hogy milyen vészhelyzetek és balesetek fordulhatnak elő, amelyek a környezetre hatással lehetnek, és miként reagáljon rájuk.</p> <p>A szervezet reagál a valós vészhelyzetekre és balesetekre, valamint megelőzi vagy enyhíti a hozzájuk kapcsolódó káros környezeti hatásokat.</p> <p>A szervezet rendszeresen felülvizsgálja és szükség esetén átdolgozza a vészhelyzeti készülségi és reagálási eljárásait, különösen balesetek vagy vészhelyzetek bekövetkezése után.</p> <p>A szervezet lehetőség szerint rendszeresen ellenőrzi az ilyen eljárásokat.</p>	
<p>A.5. Ellenőrzés</p> <p>A.5.1. Nyomon követés és mérés</p> <p>A szervezet eljárás(oka)t alakít ki, vezet be és tart fenn azon folyamatok és tevékenységek fő jellemzőinek rendszeres nyomon követése és mérése céljából, amelyek a környezetre jelentős hatással lehetnek. Az eljárás(ok)nak azon adatok dokumentálását is magában kell foglalnia, amelyek a környezeti teljesítménynek, a működés előírt ellenőrzéseinek és a szervezet által kitűzött környezeti célok és célkitűzések teljesülésének nyomon követéséből származnak.</p> <p>A szervezet gondoskodik arról, hogy a nyomon követéshez és a mérésekhez kalibrált vagy ellenőrzött eszközöket használjanak és tartsanak fenn, valamint hogy az erről szóló nyilvántartást megőrizték.</p> <p>A.5.2. Az előírások betartásának értékelése</p> <p>A.5.2.1. Az előírások betartásával kapcsolatos elkötelezettségével összhangban a szervezet eljárás(oka)t dolgoz ki, vezet be és tart fenn annak értékelésére, hogy a vonatkozó jogszabályi előírásokat mennyire tartják be.</p>	

A. RÉSZ A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei az EN ISO 14001:2004 alapján	B. RÉSZ További kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell
<p>A szervezet nyilvántartásban rögzíti e rendszeres felmérések eredményeit.</p>	
<p>A.5.2.2. A szervezet felméri azon többi követelmény teljesülését is, amelyekre kötelezettséget vállalt. A szervezet ez utóbbi felmérést tetszése szerint végezheti a jogszabályok betartására vonatkozó, A.5.2.1. pont szerinti felméréssel összevonva, vagy külön e célra kidolgozott eljárás(ok) alapján.</p>	
<p>A szervezet nyilvántartásban rögzíti e rendszeres felmérések eredményeit.</p>	
<p>A.5.3. Eltérések, korrekciós intézkedések és megelőző intézkedések</p>	
<p>A szervezet eljárás(oka)t alakít ki, vezet be és tart fenn a valós vagy potenciális eltérések kezelésére, valamint a korrekciós intézkedésekre és a megelőző intézkedésekre. Az eljárás(ok)-ban meghatározza az alábbiakra vonatkozó követelményeket:</p>	
<p>a) az eltérések felderítése és kiigazítása, valamint környezeti hatásuk mérséklésére szolgáló intézkedés(ek);</p>	
<p>b) az eltérések kivizsgálása, okuknak (okaiknak) a felderítése és a megismétlődésük elkerülésére szolgáló intézkedések;</p>	
<p>c) az eltérés (eltérések) megelőzését szolgáló intézkedés(ek)re való igény felmérése és a bekövetkezésük megelőzésére alkalmas intézkedések megvalósítása;</p>	
<p>d) feljegyzés készítése a meghozott korrekciós intézkedés(ek) és megelőző intézkedés(ek) eredményeiről; valamint</p>	
<p>e) a korrekciós intézkedés(ek) és a megelőző intézkedés(ek) hatékonyságának értékelése. A meghozott intézkedéseknek arányban kell lenniük a felmerült problémáknak és azok környezeti hatásainak mértékével.</p>	
<p>A szervezet gondoskodik arról, hogy a környezetközpontú irányítási rendszer dokumentációjában megtegyenek minden szükséges módosítást.</p>	
<p>A.5.4. A nyilvántartás kezelése</p>	
<p>A szervezet szükség szerint nyilvántartást készít és őriz meg a környezetközpontú irányítási rendszerében és az ezen szabványban foglalt előírások teljesülésének, valamint az elért eredményeknek az igazolására.</p>	
<p>A szervezet eljárás(oka)t alakít ki, vezet be és tart fenn a nyilvántartás azonosítására, tárolására, védelmére, visszakeresésére, megőrzésére és megsemmisítésére.</p>	
<p>A nyilvántartásnak olvashatónak, azonosíthatónak és nyomon követhetőnek kell lennie és maradnia.</p>	

A. RÉSZ A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei az EN ISO 14001:2004 alapján	B. RÉSZ További kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell
<p>A.5.5. Belső ellenőrzés</p> <p>A szervezet biztosítja, hogy a környezetközpontú irányítási rendszert meghatározott időközönként belső ellenőrzéseknek vessék alá annak érdekében, hogy:</p> <p>a) megállapítsák, hogy a környezetközpontú irányítási rendszer:</p> <ul style="list-style-type: none"> – megfelel-e a tervezett környezetgazdálkodási intézkedéseknek, beleértve e nemzetközi szabvány követelményeit is, valamint hogy — megfelelően vezették-e be és tartják-e fenn, és <p>b) tájékoztassák a szervezet vezetését az ellenőrzések eredményeiről.</p> <p>A szervezet belső ellenőrzési programo(ka)t alakít ki, vezet be és tart fenn, figyelembe véve az érintett műveletek környezeti jelentőségét és a korábbi ellenőrzések eredményeit.</p> <p>Olyan ellenőrzési eljárás(oka)t kell kialakítani, bevezetni és fenntartani, amely(ek) kitér(nek):</p> <ul style="list-style-type: none"> — az ellenőrzések tervezéséhez és végrehajtásához, az ezek eredményeiről szóló jelentésekhez és a róluk készült nyilvántartás megőrzéséhez kapcsolódó felelősségi körre és követelményekre, — az ellenőrzés kritériumainak, alkalmazási körének, gyakoriságának és módszereinek meghatározására. <p>Az ellenőrök kiválasztásakor és az ellenőrzések végrehajtásakor ügyelni kell arra, hogy az ellenőrzési eljárás objektív és pártatlan legyen.</p> <p>A.6. Vezetőségi felülvizsgálat</p> <p>A felső vezetés terv szerinti időközönként felülvizsgálja a szervezet környezetközpontú irányítási rendszerét a rendszer megfeleléségének, alkalmasságának és hatékonyságának folyamatos biztosítására. A felülvizsgálatok során azt is mérlegelni kell, hogy milyen fejlesztések lehetségesek és milyen módosításokra van szükség a környezetközpontú irányítási rendszerben, beleértve a környezeti politikát, valamint a környezeti célokat és célkitűzéseket is.</p> <p>A vezetőségi felülvizsgálatokról készült nyilvántartást meg kell őrizni.</p> <p>A vezetőségi felülvizsgálat a következőkre terjed ki:</p> <p>a) a belső ellenőrzések, illetőleg a jogi előírásoknak és a szervezet által vállalt egyéb előírásoknak a betartásáról készült felmérések eredményei;</p> <p>b) külső érdekelt felek közleménye(i), beleértve a panaszokat is;</p> <p>c) a szervezet környezeti teljesítménye;</p> <p>d) a célok és a célkitűzések teljesülésének mértéke;</p> <p>e) a korrekciós és megelőző intézkedések jelenlegi helyzete;</p> <p>f) a korábbi vezetőségi felülvizsgálatok utóintézkedései;</p>	

A. RÉSZ A környezetközpontú irányítási rendszer követelményei az EN ISO 14001:2004 alapján	B. RÉSZ További kérdések, amelyekkel az EMAS-ban részt vevő szervezeteknek foglalkozniuk kell
<p>g) a körülményekben bekövetkezett változások, beleértve a környezeti vonatkozású jogi és egyéb előírások fejlődését is, valamint</p> <p>h) fejlesztési javaslatok.</p> <p>A vezetőségi felülvizsgálat folyamánként döntésekre és intézkedésekre kerülhet sor a környezeti politika, a célok és a célkitűzések, valamint a környezetközpontú irányítási rendszer többi elemének esetleges módosításaira vonatkozóan, a folyamatos fejlesztés iránti elkötelezettséggel összhangban.</p> <p>A nemzeti szabványügyi testületek felsorolása</p> <p>BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)</p> <p>CZ: ČNI (Český normalizační institut)</p> <p>DK: DS (Dansk Standard)</p> <p>DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)</p> <p>EE: EVS (Eesti Standardikeskus)</p> <p>EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης)</p> <p>ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)</p> <p>FR: AFNOR (Association Française de Normalisation)</p> <p>IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland)</p> <p>IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)</p> <p>CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας</p> <p>LV: LVS (Latvijas Standarts)</p> <p>LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)</p> <p>LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)</p> <p>HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)</p> <p>MT: MSA (Awtorita' Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority)</p> <p>NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)</p> <p>AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut)</p> <p>PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)</p> <p>PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade)</p> <p>SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)</p> <p>SK: ÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)</p> <p>FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y)</p> <p>SE: SIS (Swedish Standards Institute)</p> <p>UK: BSI (British Standards Institution).</p>	<p>A nemzeti szabványügyi testületek kiegészítő jegyzéke</p> <p>Az EN ISO 14001:2004 alá nem tartozó tagállamok nemzeti szabványügyi testületei:</p> <p>BG: BDS (Български институт за стандартизация);</p> <p>RO: ASRO (Asociația de Standardizare din România).</p> <p>Az EN ISO 14001:2004 szabványban megjelölt nemzeti szabványügyi testület helyébe lépett tagállami nemzeti szabványügyi testületek:</p> <p>CZ: ÚNMZ (Ústav pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví).</p>

III. MELLÉKLET

BELSŐ KÖRNYEZETVÉDELMI ELLENŐRZÉS

A. Környezetvédelmi ellenőrzési program és az ellenőrzések gyakorisága

1. Környezetvédelmi ellenőrzési programok

Az ellenőrzési program biztosítja, hogy a szervezet vezetése megkapja azokat az információkat, amelyekre a szervezet környezeti teljesítményének és a környezetvédelmi vezetési rendszerének hatékonysága ellenőrzéséhez van szüksége, és hogy képes legyen annak igazolására, hogy ezek felett ellenőrzést gyakorol.

2. Az ellenőrzési program célkitűzései

A célkitűzések körébe tartozik elsősorban a fennálló vezetési rendszerek értékelése és annak ellenőrzése, hogy ez megfelel-e a szervezet politikájának és programjának, továbbá a vonatkozó környezetvédelmi előírásoknak.

3. Az ellenőrzési program hatóköre

Az egyes ellenőrzések, vagy – szükség esetén – az ellenőrzési ciklus minden egyes szakasza általános alkalmazási körét egyértelműen meg kell határozni, amelynek során a következő adatok szükségesek:

- a) az ellenőrzés tárgyát képező területek;
- b) az ellenőrzés alá vont tevékenységek;
- c) a figyelembeveendő környezetvédelmi kritériumok;
- d) az ellenőrzés alá vont időszak.

A környezetvédelmi ellenőrzés a környezeti teljesítmény értékeléséhez szükséges tényadatok felmérését foglalja magában.

4. A környezetvédelmi ellenőrzés gyakorisága

A környezetvédelmi ellenőrzést vagy az ellenőrzési ciklust, amely a szervezet összes tevékenységét magában foglalja, szükség szerint, de legfeljebb 3 évente vagy amennyiben a 7. cikkben említett hatályon kívül helyezés érvényesül 4 évente kell elvégezni. A tevékenységek ellenőrzésének gyakorisága az alábbiaktól függően változik:

- a) a tevékenységek jellegétől, nagyságrendjétől és komplexitásától;
- b) a kapcsolódó környezeti hatások jelentőségétől;
- c) az előző környezetvédelmi ellenőrzések során feltárt problémák fontosságától és sürgős voltától;
- d) a környezetvédelmi problémák előzményeitől.

A jelentősebb környezeti hatással járó, bonyolultabb tevékenységeket gyakrabban kell ellenőrzés alá vonni.

A szervezet évente legalább egyszer környezetvédelmi ellenőrzést végez, mivel ez segíti annak igazolását a szervezet vezetése és a hitelesítő előtt, hogy a vezetés a jelentős környezeti tényezők fölött ellenőrzéssel bír.

A szervezet elvégzi a következők ellenőrzését.

- a) a szervezet környezeti teljesítménye, és
- b) a szervezet megfelelése a környezettel kapcsolatos hatályos jogi előírásoknak.

B. Környezetvédelmi ellenőrzési tevékenységek

Az ellenőrzési tevékenységek körébe tartozik a munkavállalókkal folytatott beszélgetés, az üzemi feltételek és berendezések vizsgálata és a nyilvántartás, írásba foglalt eljárások és más vonatkozó dokumentumok áttekintése a vizsgált tevékenység környezeti teljesítményének értékelése céljából, hogy meg lehessen állapítani, hogy az megfelel-e a vonatkozó szabványoknak, előírásoknak, illetve a környezetvédelmi céloknak és célkitűzéseknek, és hogy a környezetvédelmi feladatok kezelése céljából kialakított rendszer hatékony és megfelelő-e. Többek között az ilyen kritériumoknak való megfelelést szűrőpróbaszerű ellenőrzéssel kell vizsgálni az egész vezetési rendszer hatékonyságának meghatározására.

Az ellenőrzési eljárásba különösen a következő intézkedések tartoznak:

- a) a vezetési rendszer megértése;
- b) a vezetési rendszer előnyeinek és hátrányainak felmérése;
- c) a releváns bizonyítékok összegyűjtése;
- d) a környezetvédelmi ellenőrzés megállapításainak értékelése;
- e) az ellenőrzés következtetéseinek megfogalmazása;
- f) az ellenőrzés megállapításainak és következtetéseinek jelentése.

C. A környezetvédelmi ellenőrzés megállapításainak és következtetéseinek jelentése

Az írásba foglalt ellenőrzési jelentés alapvető céljai a következők:

- a) az ellenőrzés hatókörének dokumentálása;
 - b) a vezetés tájékoztatása arról, milyen mértékben felel meg a szervezet környezeti politikája az előírásoknak és milyen mértékű a szervezetnél a környezetvédelem terén elért haladás;
 - c) a vezetés tájékoztatása a szervezet környezeti hatásainak figyelemmel kísérését célzó intézkedések hatékonyságáról és megbízhatóságáról;
 - d) szükség esetén korrekciós intézkedések szükségességének igazolása.
-

IV. MELLÉKLET

KÖRNYEZETI JELENTÉS

A. Bevezetés

A környezettel kapcsolatos információkat világos és következetes módon, nyomtatott formában vagy elektronikus úton kell közzétenni.

B. Környezetvédelmi nyilatkozat

A környezetvédelmi nyilatkozat tartalmazza legalább az alábbi elemeket és megfelel a következő minimumkövetelményeknek:

- a) az EMAS-ban nyilvántartásba vételre kerülő szervezet világos és egyértelmű leírása és tevékenységeinek, termékeinek és szolgáltatásainak, valamint bármilyen anyaszervezettel való kapcsolatainak összegezése;
- b) a szervezet környezeti politikája és környezetvédelmi vezetési rendszerének rövid leírása;
- c) az összes, jelentős környezeti hatást kiváltó közvetlen és közvetett, jelentős környezeti tényező leírása, és az e tényezőkkel kapcsolatos hatások jellegének ismertetése (I. melléklet 2. pont);
- d) a jelentős környezeti tényezőkkel és hatásokkal kapcsolatos környezeti célok és célkitűzések leírása;
- e) a szervezetről rendelkezésre álló teljesítményadatok összegzése összehasonlítva a környezeti célokkal és célkitűzésekkel, tekintettel a jelentős környezeti hatásokra. Jelentést kell készíteni az alapmutatókról és a C. szakaszban meghatározott egyéb létező releváns környezeti teljesítményi mutatóról.
- f) a környezeti teljesítménnyel kapcsolatos egyéb tényezők, többek között a jelentős környezeti hatásokkal kapcsolatos jogi előírások betartása;
- g) a környezettel kapcsolatos hatályos jogi előírásokra történő hivatkozás;
- h) a környezetvédelmi hitelesítő neve és akkreditálási vagy engedélyezési száma, valamint az érvényesítés időpontja.

A naprakész környezetvédelmi nyilatkozat tartalmazza legalább az e)–h) pontban meghatározott elemeket és megfelel az e pontokban foglalt minimumkövetelményeknek.

C. Alapmutatók és más meglévő releváns környezeti teljesítménymutatók

1. Bevezetés

A szervezet jelentést tesz – a környezetvédelmi nyilatkozatban és a naprakészé tett környezetvédelmi nyilatkozatban egyaránt – az alapmutatókról, amennyiben azok kapcsolódnak a szervezet közvetlen környezeti tényezőihez, valamint a következőkben meghatározott egyéb meglévő releváns környezeti teljesítménymutatókról.

A jelentés adatokat szolgáltat a tényleges felhasználásról/hatásról. Ha a közzététel hátrányosan érintené a szervezet kereskedelmi és ipari információinak bizalmas jellegét, és amennyiben a titoktartást – jogos gazdasági érdek védelmében – nemzeti vagy közösségi jogszabály írja elő, a szervezet jelentésében ezen információkat indexálhatja, például egy 100-as indexszámú kiindulási év meghatározásával, amelyhez képest a tényleges felhasználás/hatás alakulása megjeleníthető.

A mutatók:

- a) valósághiően méri fel a szervezet környezeti teljesítményét;
- b) érthetőek és egyértelműek;

- c) éves összehasonlítást biztosítanak a szervezet környezeti teljesítménye alakulásának értékeléséhez;
- d) lehetővé teszik az összehasonlítást az ágazati, nemzeti vagy regionális szinten irányadó értékelésekkel;
- e) lehetővé teszik az összehasonlítást a vonatkozó jogi előírásokkal.

2. Alapmutatók

- a) Az alapmutatók valamennyi szervezettípusra alkalmazandók. Ezek a mutatók a következő alapvető környezeti területek teljesítményére összpontosítanak:
 - i. energiahatékonyság;
 - ii. anyagfelhasználás hatékonysága;
 - iii. víz;
 - iv. hulladék;
 - v. biológiai sokféleség; és
 - vi. kibocsátások.

Ha valamely szervezet arra a megállapításra jut, hogy közvetlen jelentős környezeti tényezői tekintetében egy vagy több alapmutató nem releváns, ezen alapmutatókról a szervezetnek nem kell jelentést tennie. Erről a szervezetnek a környezeti állapotfelmérésére való hivatkozással indokolást kell benyújtania.

- b) Az egyes alapmutatók a következőkből állnak:
 - i. az „A” szám jelzi az adott terület teljes éves felhasználását/hatását;
 - ii. a „B” szám jelzi a szervezet teljes éves kibocsátását; és
 - iii. az „R” szám jelzi A és B arányát.

A szervezetek mindegyik mutató esetében jelentik a három elemre vonatkozó adatot.

- c) Az adott területre vonatkozó teljes éves felhasználás/hatás mutatóját (A) az alábbiak szerint kell jelenteni:
 - i. az energiahatékonyság esetében
 - a „teljes közvetlen energiafelhasználás” tekintetében a teljes éves energiafogyasztást kell megadni MWh-ban vagy GJ-ban kifejezve,
 - a „teljes megújulóenergia-felhasználás” tekintetében a szervezet által megújuló energiaforrásokból előállított energiának a teljes éves energia (villamos energia és hő) fogyasztáshoz viszonyított százalékos arányát kell megadni;
 - ii. az anyagfelhasználás hatékonysága esetében
 - a „különböző felhasznált anyagok éves tömegárama” (kivéve az energiahordozókat és a vizet), tonnában kifejezve;
 - iii. a víz esetében
 - a „teljes éves vízfogyasztás” m³-ben kifejezve;
 - iv. a hulladék esetében
 - a „keletkezett hulladék teljes éves mennyisége”, típus szerinti bontásban, tonnában kifejezve,
 - a „keletkezett veszélyeshulladék teljes éves mennyisége”, kilogrammban vagy tonnában kifejezve;

- v. a biológiai sokféleség esetében
 - a „földhasználat”, m²-ben kifejezve a beépített terület vonatkozásában;
- vi. a kibocsátás esetében
 - az „üvegházhatást okozó gázok teljes éves kibocsátása”, beleértve legalább a CO₂, a CH₄, a N₂O, a HFC, a PFC és a SF₆-kibocsátást, tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezve,
 - a „légszennyező anyagok teljes éves kibocsátása”, beleértve legalább a SO₂, a NO_x és a PM-kibocsátást, kilogrammban vagy tonnában kifejezve.

A fent meghatározott mutatók mellett a szervezetek más mutatókat is alkalmazhatnak az adott területre vonatkozó teljes éves felhasználás/hatás kifejezésére.

- d) A szervezet teljes éves kibocsátási mutatója („B”) egyforma az összes területre vonatkozóan, de tevékenységüktől függően igazodik a szervezetek típusához, és az alábbiak szerint kell róla jelentést tenni.
 - i. A termelési ágazatban (iparban) működő szervezetek esetében a szám a teljes éves bruttó hozzáadott értéket millió euróban kifejezve vagy a teljes éves tényleges kibocsátást tonnában kifejezve jelzi, vagy kis szervezetek esetében a teljes éves forgalmat, illetve a munkavállalók számát.
 - ii. A nem termelési ágazatban tevékenykedő szervezetek (közigazgatás/szolgáltatások) esetében a szervezetnek a munkavállalók számában kifejezett méretéhez kapcsolódik.

A fent meghatározott mutatók mellett a szervezetek más mutatókat is alkalmazhatnak a teljes éves kibocsátás kifejezésére.

3. Egyéb releváns környezeti teljesítménymutatók

Minden szervezet évente jelentést készít a környezetvédelmi nyilatkozatában pontosabban meghatározott környezeti tényezőkhöz kapcsolódó teljesítményéről is, és ha rendelkezésre állnak, figyelembe veszi a 46. cikkben említett ágazati referenciadokumentumokat.

D. Az információk nyilvános hozzáférhetősége

A szervezetnek bizonyítania kell a környezetvédelmi hitelesítő számára, hogy a szervezet környezeti teljesítményében érdekelt bármely személy könnyen és szabadon hozzáférhet a B–D. pontban előírt tájékoztatáshoz.

A szervezet gondoskodik arról, hogy ezen információk elérhetőek legyenek a szervezet nyilvántartásba vételi helye szerinti tagállam (egyik) hivatalos nyelvén, és adott esetben azon tagállamok (egyik) hivatalos nyelvén, amelyek területén található olyan telephelyek, amelyek szerepelnek az egyesített nyilvántartásba vételben.

E. Helyi számadási kötelezettség

Az EMAS szerint nyilvántartásba vett szervezetek készíthetnek egyesített környezetvédelmi nyilatkozatot a társaság különböző földrajzi helyeken működő telephelyei vonatkozásában.

mivel az EMAS szándéka az, hogy biztosítsa a helyi számadási kötelezettséget, a szervezetek gondoskodnak arról, hogy minden egyes telephely jelentős környezeti hatásait egyértelműen meghatározzák és jelentsék az egyesített környezetvédelmi nyilatkozatban.

V. MELLÉKLET
AZ EMAS LOGÓJA

1. A logó a következő szövegezés alkalmazásával a 23 nyelv bármelyikén használható:

Bolgár:	„Проверено управление по околна среда”
Cseh:	„Ověřený systém environmentálního řízení”
Dán:	„Verificeret miljøledelse”
Holland:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem”
Angol:	„Verified environmental management”
Észt:	„Tõendatud keskkonnajuhtimine”
Finn:	„Todennettu ympäristöasioiden hallinta”
Francia:	„Management environnemental vérifié”
Német:	„Geprüftes Umweltmanagement”
Görög:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση”
Magyar:	„Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer”
Olasz:	„Gestione ambientale verificata”
Ír:	„Bainistíocht comhshaoil fíoraithe”
Lett:	„Verificēta vides pārvaldība”
Litván:	„Įvertinta aplinkosaugos vadyba”
Máltai:	„Immaniggjar Ambjentali Verifikat”
Lengyel:	„Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego”
Portugál:	„Gestão ambiental verificada”
Román:	„Management de mediu verificat”
Szlovák:	„Overené environmentálne manažérstvo”
Szlovén:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem”
Spanyol:	„Gestión medioambiental verificada”
Svéd:	„Verifierat miljöledningssystem”

2. A logót az alábbiak szerint lehet használni:

- három szín felhasználásával (Pantone No 355 zöld; Pantone No 109 sárga; Pantone No 286 kék),
- fekete,
- fehér, vagy
- szürkeárnyaltos színben.

VI. MELLÉKLET

A NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELHEZ SZÜKSÉGES ADATOK

(ezt az információt adott esetben meg kell adni)

1. SZERVEZET

Név

Cím

Helység

Irányítószám

Ország/tartomány/régió/autonóm közösség

Kapcsolattartó személy

Telefon

FAX

E-mail

Weboldal

A környezetvédelmi nyilatkozathoz vagy a frissített környezetvédelmi nyilatkozathoz való nyilvános hozzáférés módja

a) nyomtatott

b) elektronikus

Nyilvántartási szám

A nyilvántartásba vétel időpontja

A nyilvántartás felfüggesztésének időpontja

A nyilvántartás törlésének időpontja

A következő környezetvédelmi nyilatkozat időpontja

A következő frissített környezetvédelmi nyilatkozat időpontja

A 7. cikk szerinti eltérés iránti kérelem IGEN – NEM

A tevékenység NACE-kódja

Munkavállalók száma

Forgalom vagy éves mérleg

2. TELEPHELY

Név

Cím

Irányítószám

Helység

Ország/tartomány/régió/autonóm közösség

Kapcsolattartó személy

Telefon

FAX

E-mail

Weboldal

A környezetvédelmi nyilatkozathoz vagy frissített környezetvédelmi nyilatkozathoz való nyilvános hozzáférés módja

a) nyomtatott

b) elektronikus

Nyilvántartási szám

A nyilvántartásba vétel időpontja

A nyilvántartás felfüggesztésének időpontja

A nyilvántartás törlésének időpontja

A következő környezetvédelmi nyilatkozat időpontja

A következő frissített környezetvédelmi nyilatkozat időpontja

A 7. cikk szerinti eltérés iránti kérelem

IGEN – NEM

A tevékenység NACE-kódja

Munkavállalók száma

Forgalom vagy éves mérleg

3. KÖRNYEZETVÉDELMI HITELESÍTŐ

A környezetvédelmi hitelesítő neve

Cím

Irányítószám

Helység

Ország/tartomány/régió/autonóm közösség

Telefon

FAX

E-mail

Az akkreditáció vagy engedély nyilvántartási száma

Az akkreditáció vagy engedély hatálya (NACE-kódok)

Akkreditáló vagy engedélyező testület

Kelt 20 .../.../...

A szervezet képviselőjének aláírása

VII. MELLÉKLET

A KÖRNYEZETVÉDELMI HITELESÍTŐ NYILATKOZATA A HITELESÍTÉSRŐL ÉS AZ ÉRVÉNYESÍTÉSRŐL

..... (név).

EMAS környezetvédelmi hitelesítői nyilvántartási szám:

akkreditált vagy engedélyezett a következő hatáskörben: (NACE-kód)

kijelenti, hogy hitelesítette, hogy a szervezet környezetvédelmi nyilatkozatában/frissített környezetvédelmi nyilatkozatában (*) szereplő telephely(ek) vagy az egész szervezet

amelynek a nyilvántartási száma (ha rendelkezésre áll):

teljesíti-e a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet valamennyi előírását.

E nyilatkozat aláírásával igazolom, hogy:

- A hitelesítés és az érvényesítés végrehajtása teljességében megfelel a 1221/2009/EK rendelet előírásainak,
- a hitelesítés és az érvényesítés eredménye megerősíti, hogy semmi nem utal arra, hogy a szervezet ne teljesítene a környezettel kapcsolatos hatályos jogi előírásokat,
- a szervezet/telephely (*) környezetvédelmi nyilatkozatának/frissített környezetvédelmi nyilatkozatának (*) adatai és információi megbízható, hiteles és helyes képet adnak a szervezet/telephely (*) összes tevékenységéről, a környezetvédelmi nyilatkozatban meghatározott alkalmazási körön belül.

Ezen okmány nem egyenértékű az EMAS keretében való nyilvántartásba vétellel. Az EMAS keretében történő nyilvántartásba vételt kizárólag a(z) 1221/2009/EK rendelet szerint illetékes testületek végezhetnek. Ezen okmány nem használható fel önálló nyilvános közleményként.

Kelt 20../.../...

Aláírás

.....
(*) a nem megfelelő rész áthúzandó.

VIII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A 761/2001/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk (1) bekezdés	1. cikk
1. cikk (2) bekezdés a) pont	—
1. cikk (2) bekezdés b) pont	—
1. cikk (2) bekezdés c) pont	—
1. cikk (2) bekezdés d) pont	—
2. cikk a) pont	2. cikk (1) bekezdés
2. cikk b) pont	—
2. cikk c) pont	2. cikk (2) bekezdés
2. cikk d) pont	—
2. cikk e) pont	2. cikk (9) bekezdés
2. cikk f) pont	2. cikk (4) bekezdés
2. cikk g) pont	2. cikk (8) bekezdés
2. cikk h) pont	2. cikk (10) bekezdés
2. cikk i) pont	2. cikk (11) bekezdés
2. cikk j) pont	2. cikk (12) bekezdés
2. cikk k) pont	2. cikk (13) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés	2. cikk (16) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés i. pont	—
2. cikk (1) bekezdés ii. pont	—
2. cikk m) pont	—
2. cikk n) pont	2. cikk (17) bekezdés
2. cikk o) pont	2. cikk (18) bekezdés
2. cikk p) pont	—
2. cikk q) pont	2. cikk (20) bekezdés
2. cikk r) pont	—
2. cikk s) pont első bekezdés	2. cikk (21) bekezdés
2. cikk s) pont második bekezdés	—
2. cikk t) pont	2. cikk (22) bekezdés
2. cikk u) pont	—
3. cikk (1) bekezdés	—
3. cikk (2) bekezdés a) pont első bekezdés	4. cikk (1) bekezdés a) és b) pont
3. cikk (2) bekezdés a) pont második bekezdés	4. cikk (3) bekezdés
3. cikk (2) bekezdés b) pont	4. cikk (1) bekezdés c) pont
3. cikk (2) bekezdés c) pont	4. cikk (1) bekezdés d) pont
3. cikk (2) bekezdés d) pont	4. cikk (5) bekezdés
3. cikk (2) bekezdés e) pont	5. cikk (2) bekezdés első bekezdés; 6. cikk (3) bekezdés
3. cikk (3) bekezdés a) pont	6. cikk (1) bekezdés a) pont
3. cikk (3) bekezdés b) pont első mondat	6. cikk (1) bekezdés b) és c) pont
3. cikk (3) bekezdés b) pont második mondat	7. cikk (1) bekezdés
4. cikk (1) bekezdés	—
4. cikk (2) bekezdés	51. cikk (2) bekezdés
4. cikk (3) bekezdés	—
4. cikk (4) bekezdés	—

A 761/2001/EK rendelet	Ez a rendelet
4. cikk (5) bekezdés első mondat	25. cikk (10) bekezdés első albekezdés
4. cikk (5) bekezdés második mondat	25. cikk (10) bekezdés második albekezdés, második mondat
4. cikk (6) bekezdés	41. cikk
4. cikk (7) bekezdés	—
4. cikk (8) bekezdés első albekezdés	30. cikk (1) bekezdés
4. cikk (8) bekezdés második albekezdés	30. cikk (3) és (5) bekezdés
4. cikk (8) bekezdés harmadik albekezdés első és második mondat	31. cikk (2) bekezdés
4. cikk (8) bekezdés harmadik albekezdés utolsó mondat	31. cikk (3) bekezdés
5. cikk (1) bekezdés	11. cikk (1) bekezdés első albekezdés
5. cikk (2) bekezdés	11. cikk (3) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés első mondat	12. cikk (1) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés második mondat első francia bekezdés	12. cikk (1) bekezdés a) pont
5. cikk (3) bekezdés második mondat második francia bekezdés	12. cikk (1) bekezdés b) pont
5. cikk (4) bekezdés	11. cikk (1) bekezdés második és harmadik albekezdés
5. cikk (5) bekezdés első mondat	16. cikk (1) bekezdés
5. cikk (5) bekezdés második mondat	16. cikk (3) bekezdés első mondat
5. cikk (5) bekezdés harmadik mondat	17. cikk (1) bekezdés
5. cikk (5) bekezdés negyedik mondat	16. cikk (3) bekezdés második albekezdés és 16. cikk (4) bekezdés második albekezdés
6. cikk (1) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés
6. cikk (1) bekezdés első francia bekezdés	13. cikk (2) bekezdés a) pont és 5. cikk (2) bekezdés a) pont
6. cikk (1) bekezdés második francia bekezdés	13. cikk (2) bekezdés a) pont és 5. cikk (2) bekezdés c) pont
6. cikk (1) bekezdés harmadik francia bekezdés	13. cikk (2) bekezdés f) pont és 5. cikk (2) bekezdés d) pont
6. cikk (1) bekezdés negyedik francia bekezdés	13. cikk (2) bekezdés c) pont
6. cikk (1) bekezdés második albekezdés	13. cikk (2) bekezdés első mondat
6. cikk (2) bekezdés	15. cikk (3) bekezdés
6. cikk (3) bekezdés első francia bekezdés	15. cikk (3) bekezdés a) pont
6. cikk (3) bekezdés második francia bekezdés	15. cikk (3) bekezdés b) pont
6. cikk (3) bekezdés harmadik francia bekezdés	—
6. cikk (3) bekezdés utolsó mondat	15. cikk (8) bekezdés
6. cikk (4) bekezdés első albekezdés	15. cikk (2) bekezdés
6. cikk (4) bekezdés második albekezdés	15. cikk (4) bekezdés
6. cikk (5) bekezdés első mondat	15. cikk (6) bekezdés
6. cikk (5) bekezdés második mondat	15. cikk (8) és (9) bekezdés
6. cikk (6) bekezdés	15. cikk (10) bekezdés
7. cikk (1) bekezdés	28. cikk (8) bekezdés
7. cikk (2) bekezdés első mondat	12. cikk (2) bekezdés
7. cikk (2) bekezdés második mondat	12. cikk (3) bekezdés
7. cikk (3) bekezdés	42. cikk (2) bekezdés a) pont
8. cikk (1) bekezdés első mondat	10. cikk (1) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés második mondat	10. cikk (2) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés	—
8. cikk (3) bekezdés első albekezdés	10. cikk (4) bekezdés
8. cikk (3) bekezdés második albekezdés	—
9. cikk (1) bekezdés bevezető mondat	4. cikk (3) bekezdés

A 761/2001/EK rendelet	Ez a rendelet
9. cikk (1) bekezdés a) pont	45. cikk (4) bekezdés
9. cikk (1) bekezdés b) pont	45. cikk (4) bekezdés
9. cikk (1) bekezdés második albekezdés	45. cikk (5) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés	—
10. cikk (1) bekezdés	—
10. cikk (2) bekezdés első albekezdés	38. cikk (1) és (2) bekezdés
10. cikk (2) bekezdés második albekezdés első mondat	41. cikk
10. cikk (2) bekezdés második albekezdés második mondat	47. cikk
11. cikk (1) bekezdés első albekezdés	36. cikk
11. cikk (1) bekezdés első francia bekezdés	36. cikk a) pont
11. cikk (1) bekezdés második francia bekezdés	36. cikk c) pont
11. cikk (1) bekezdés harmadik francia bekezdés	36. cikk b) pont
11. cikk (1) bekezdés második albekezdés első mondat	37. cikk (1) bekezdés
11. cikk (1) bekezdés második albekezdés második mondat	—
11. cikk (1) bekezdés második albekezdés harmadik mondat	37. cikk (2) bekezdés
11. cikk (1) bekezdés második albekezdés negyedik mondat	37. cikk (3) bekezdés
11. cikk (2) bekezdés	43. cikk (2) bekezdés
11. cikk (3) bekezdés első mondat	41. cikk (2) bekezdés
11. cikk (3) bekezdés második mondat	47. cikk
12. cikk (1) bekezdés a) pont	—
12. cikk (1) bekezdés b) pont	35. cikk (1) bekezdés
12. cikk (1) bekezdés második albekezdés	—
12. cikk (2) bekezdés	41. cikk (2) bekezdés
12. cikk (3) bekezdés	—
13. cikk	40. cikk (1) bekezdés
14. cikk (1) bekezdés	49. cikk (1) bekezdés
14. cikk (2) bekezdés	—
14. cikk (3) bekezdés	—
15. cikk (1) bekezdés	50. cikk
15. cikk (2) bekezdés	48. cikk
15. cikk (3) bekezdés	—
16. cikk (1) bekezdés	39. cikk (1) bekezdés
16. cikk (2) bekezdés	42. cikk (2) bekezdés
17. cikk (1) bekezdés	—
17. cikk (2), (3) és (4) bekezdés	51. cikk (2) bekezdés
17. cikk (5) bekezdés	—
18. cikk	52. cikk